

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2007.

SEPTEMBRIS

Nr. 6 (606)

Uzveduma «Kaba(re)monts» mūziķi, melnstrādnieki un viesstrādnieki Indianapolē,
XII Vispārējos latviešu Dziesmu svētkos ASV

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

15. septembrī plkst. 4.00 Losandželosas latviešu nama 34. gada svētki

16. septembrī plkst. 9.00 – mācību sākums Losandželosas latviešu skolā

23. septembrī plkst. 12.30 Latvijas Universitātes gada svētki

30. septembrī Latvijas Dailes teātra viesizrāde – Jāņa Jurkāna luga «Dzīvīte, dzīvīte...»

13. oktobrī Amerikas baltiešu brīvības līgas bankets

4. novembrī plkst. 12.30 draudzes bazārs

Losandželosas latviešu nama tālr.: 323-669-9027;

DKLB informācijas tālrunis: 323-663-6267

DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrakstis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsinaīt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus **IB** nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKL B biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101

Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Kalifornijā un Arizonā

Dr. Alfreds Raisters

3013 Palos Verdes Drive West

Palos Verdes Est., CA 90274, tālr.: 310-377-1784

Repatriācijas centra adrese:

Pavalstniecības un imigrācijas departaments

Repatriācijas centrs, Raiņa bulvārī 5

Rīga LV-1508; tālr. 371-7219435

Amerikas latviešu apvienības (ALA) lapa tīmeklī:

<http://www.alausa.org> el. pasta adrese: alainfo@alausa.org

BAFL lapa tīmeklī: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:

<http://www.daugavasvanagi.org>

CIA world factbook informācija:

<http://www.odci.gov/cia/publications/factbook/index.html>

Valsts iestāžu un sabiedrisko organizāciju adreses tīmeklī:

http://faculty.stcc.edu/zagarins/e-taure/Valsts_institucijas.htm

DK latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LB VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrūnis: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrūnis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis, Imants Leitī, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informāto angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne (sarīkojumu vadītāja). **Revīzijas komisija:** Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK Latviešu biedrības valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu

namā

IB metiens – 400 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026, Tālr.:

213-250-3857, el. pasts: Dobele@aol.com

Par sarīkojumiem un maiņām ziņots DK LB informācijas tālrūnī: 323-663-6267

Laipns lūgums un atgādinājums visiem BIĻETENA lasītājiem

Lūdzu apskatiet savu adresi uz biļetena vāka. Ja aiz uzvārda nav b*7 vai a*7, biedra nauda vai abonēšanas maksa par 2007. gadu nav saņemta.

Aiz uzvārda «p» burts ar datumu nozīmē, ka piesūtīts paraugeksemplārs.

Lūdzam nokārtot maksājumus, lai nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana. Paldies!

Ikviens atbalsts ir ļoti svarīgs un tiek augstu novērtēts.

Aicinājums arī iesūtīt fotogrāfijas, rakstus un ziņojumus par notikumiem, vērojumiem, pasākumiem; ģimenes locekļu panākumiem darbā, mācībās; laulībām, kristībām, iesvētībām, interesantiem ceļojumiem u. tml.

Redaktore

Latvijas valsts prezidentu maiņa

Latvijas valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga uzticīgi kalpoja latviešu tautai astoņus gadus, darot visu viņas spēkos iespējamo un bieži paveicot arī gandrīz neiespējamo.

8. jūlijā notika valsts prezidentu maiņa – turpmāk valsti vadīs jaunievēlētais prezidents Valdis Zatlers.

Attēlā no kreisās: Lilita Zatlere, Valdis Zatlers, Vaira Vīķe-Freiberga, Imants Freibergs

Vašingtonā (DC) darbu sācis jaunais Latvijas vēstnieks ASV

25. jūlijā Vašingtonā, Baltajā namā notika Latvijas vēstnieka Amerikas Savienotajās Valstīs akreditācijas ceremonija, kuŗas laikā **Andrejs Pildegovičs** pasniedza akreditācijas rakstus ASV prezidentam Džordžam Bušam. Džordžs Bušs atzinīgi novērtēja līdzšinējās Latvijas valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas ieguldījumu politikā un lūdz nodot sveicienu jaunajam Latvijas valsts prezidentam Valdim Zatleram.

Jaunais Latvijas vēstnieks ASV Andrejs Pildegovičs uzsvēra nepieciešamību pēc iespējas ātrāk atcelt vīzas Latvijas pavalstnieku iebraukšanai ASV. Šogad paiet 85. gadi kopš Latvijas un ASV diplomātisko attiecību nodibināšanas.

Andrejs Pildegovičs līdz šim bija Valsts prezidentes kancelejas vadītājs. Iepriekšējais Latvijas vēstnieks ASV Māris Riekstiņš tagad vada premjēra biroju.

Piemīņas sarīkojums 1941. gada 14. jūnijā aizvestajiem

Dienvidkalifornijas baltieši 1941. gada 14. jūnijā deportētos allaž piemin kopā. Šogad rīkot deportēto piemiņas pēcpusdienu kārtā bija latviešiem – Dienvidkalifornijas latviešu biedrībai. Tā kā 14. jūnijs bija nedēļas vidū, sarīkojums notika 17. jūnijā – tieši dienā, kad pirms 67 gadiem sarkanarmijas tanki pārgāja Baltijas valstu robežas. Latviešu baznīcā dievkalpojumu angļu valodā vadīja igauņu mācītājs Juri Pallo un prāvests Dāvis Kaņeps, ērģeles spēlēja Egīls Ozoliņš. J. Pallo lūdza Dievu ļaut mierīgi dusēt mirušajiem, mierināt dzīvos un gādāt, lai baltiešu zemēm ir laba nākotne. Tekstus no Bībeles lasīja igauņu un latviešu valodā, ticības apliecinājums un tēvreize tika teikta visiem kopā katram savā valodā. Baznīcā bija sanākuši gan igauņi, gan latvieši. Prāv. Dāvis Kaņeps sprediķi teica angļu valodā.

Pulksten vienos latviešu nama zālē sākās akts, uz kuŗu bija ieradušies arī diezgan daudz lietuviešu. Aktu ievadīja prāvests D. Kaņeps ar lūgšanu, aicinot padomāt, ko cilvēks spēj paņemt, ja ļoti īsā laikā jāsasaiņojas moku ceļam? Varbūt svarīgākais ir vienmēr apņemties būt godīgiem, taisnīgiem, atbildīgiem... Prāvests lūdza Dievu, lai nevienam vairs nekad nebūtu jāpiedzīvo tādas ciešanas kā izsūtītajiem 1941. gada 14. jūnijā.

Biedrības priekšnieks Ivars Mičulis ievadvārdos runāja par baltiešu holokaustu, ko nekad nedrīkstam aizmirst. Igauņu konsuls Jāks Treimans teica: «Atcerēsimies šo traģēdiju un neļūdzību, sargāsim mūsu tautu tagadni un nākotni.» Lietuviešu pārstāvis Albins

Markevičus atgādināja, ka 12. jūnijā Vašingtonā (DC) atklāts pieminēklis komūnisma upuriem, un piebilda – līdzīgam pieminēklim vajadzētu atrasties arī katrā Baltijas valsts galvaspilsētā. Ivars Mičulis pieminēja, ka jaunuzceltajam pieminēklim Vašingtonā visvairāk līdzekļu ziedoja baltieši.

Runu «Vakariņas ar Staļinu, terrors saldajā ēdienā» teica lietuvietis, radiokomentātors Kests Reivīds (Kestas Reivydas). Viņš dzimis 1954. gadā ASV lietuviešu pārvietoto personu ģimenē un kopš 1991. gada radoraidījumos *KTYM 1460 AM* sestdienas pusdienlaikā vēstī par notikumiem Lietuvā. K. Reivīds bija savācis informāciju no arhīviem, memuāriem, vēsturnieku pētījumiem, aculieciniekiem. Viņš pieminēja Molotova-Ribentropa paktu – cik ātri sadalītas Austrumeiropas zemes! Tā bijusi spēlīte, citu apmuļkošana, kuņas teknikā Staļins bijis ļoti veikls. Staļins tēlojis labsirdīgu tēvoci un laipnu namatēvu, rīkojot tikšanos Kremlī, vakariņas, kuņas pasniegti 24 ēdieni un dārgi alkoholiski dzērieni, bet pats dzēris no pudeles, kuņā alkohola nav bijis. K. Reivīds pieminēja arī daudzus upurus pirms 1941. gada 14. jūnija un sīki aprakstīja izsūtāmo grūtības ceļā, slimības, pazeļojumu, nāvi un statistiku par izsūtītajiem, jo, pētot arhīvus, atklājies, ka viņu ir daudz vairāk. Visu to bija baigi klausīties. Līdz aizritējušā gadsimta 80. gadiem Baltijā par šiem notikumiem nebija nekādas informācijas. «Es būtu dzimis Lietuvā, ja nebūtu šo traģisko notikumu. Citas valstis pēc Otrā pasaules kara ātri uzplauka, bet ne Baltijas valstis. Nākamām paaudzēm jābūt modrām, jo briesmas nav novērstas, kaut komūnistu vairs nav pie varas,» teica K. Reivīds.

Klausītāji ilgi un skaļi aplaudēja, jo runa bija kodolīga un informatīva. Sarīkojuma vadītājs Ivars Mičulis piebilda, ka Baltijas valstīs kopā ir vairāk nekā astoņarpus miljona iedzīvotāju – tas ir ievērojams spēks!

Priekšnesumu daļā vienkārši, izjusti, sirsnīgi un skaisti Jūlija Plostniece un Artūrs Rūsis, Lolitai Ritmanei-Matsonei spēlējot klavierpavadījumu, dziedāja Alberta Legzdiņa «Es redzēju bāleliņu» (kas piedalās svešos kaņos un ko tautasdziesma mūžam pieminēs), Raimonda Paula «Latvieša ticība», tautasdziesmu «Jauna diena jau nāca» un Bruno Skultes «Aijā».

Apmeklētāji nodziedāja himnas. Ivars Mičulis pateicās Nemirai Enkai par glīto programmu (izmantojot Teodora Lilienšteina zīmējumu – aizvestie aiz lopu vagona loga režģiem), Pegijai Taubei par uzkodām un visiem par ierašanos.

Sarīkojuma beigās pie mikrofona nostājās Valdis Pavlovskis. Viņš teica: «Krievijas amatpersonas nekad nav ne atzinušas, ne atvainojušas par visām noziedzībām pret baltiešiem. Pēc nedēļas ASV Kongresa locekļi pirmo reizi tiksies ar Krievijas valdības pārstāvjiem. Mums jāpieprasa, lai ASV Kongresa locekļi aicina krievus atzīt nodarījumus Baltijas valstīm. Tātad ir izdevība rīkoties – jāzvana vai jāraksta.» ASV Kongresa locekļu sarakstu Valdis elektroniski jau bija atsūtījis iepriekš. Domīgi gājām mājās un rīkojamies – nosēdējam gandrīz līdz pusnaktij, rakstīdami un sūtīdami vēstules Kongresa locekļiem.

Helēna Hofmane

No kreisās: Igaunijas goda konsuls Dienvidkalifornijā Jāks Treimanis, Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā un Arizonā Alfrēds Raisters, Amerikas baltiešu brīvības līgas pārstāve Nemira Enka, solisti Jūlija Plostniece un Artūrs Rūsis, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšsēdis Ivars Mičulis

Piešķirtas stipendijas jauniešiem

DK LB valde pavasarī saņēma stipendiju pieprasījumus mācībām vasaras vidusskolā Kursā no Ilzes Puķītes Briselē, Indras Ekmanes Arizonā (abas šogad ir Kursas absolventes), Ilzes, Aijas un Andŗa Matsoniem un Gata Šķēles, kā arī no Kārļa Tolka mācībām Gaŗezera Vasaras vidusskolā.

DK LB Jaunatnes atbalsta fondā ir 2000 dolaru; Kursas absolventiem piešķir 300 dolaru, pārējiem 250 dolaru katram. Nauda tika nosūtīta tieši uz Kursu un Gaŗezeru.

Dziesmu svētku karogs ir mūsu rokās!

Dziesmu svētku dienasgrāmata

XII Vispārējos latviešu Dziesmu svētkos ASV piedalījās Losandželosas jauktais koris, deju kopa «Pērkonītis», daļa vīru koŗa «Uzdiedāsim, brāļi!» koristi, liela «Kabar(re)monta» grupa. Bija prieks sarīkojumos visur redzēt mūsējos – gandrīz vieglāk nosaukt tos, kuŗi uz svētkiem Indianapolē neatbrauca.

4. jūlijā pulksten desmitos atklāja Daiļamatnieku tirdziņu un Mākslas izstādi.. Tirdziņš bija iekārtots viesnīcas *Marriott*, mākslas izstāde – viesnīcā *Hyatt Regency*. Izstādei diemžēl bija atvēlēta ļoti maza telpa, kuŗas vidū atradās likloču panelis gleznām, no kuŗām tikai Juŗa Kaŗa un Melitas Mičules jau bija piekārtas. Pārējās stāvus bija atslietas pret sienu, kur tās laikam paredzēta vieta. Rūtas Puriņas keramikas darbiem gan bija atrasti paaugstinājumi. Nekas neliecināja, ka izstādi kāds gatavoja atklāt. Galerijas «Antonija» pārstāvis teica, ka vairāku mākslinieku darbi atvesti no Rīgas, citi it kā vēl esot ceļā. Izstādes katalogā bija izstādes mākslinieku un viņu darbu saraksts: Maijas Miesnieces-Bērziņas un Dainas Bērziņas Dikensas no Ohaijo pavalsts, Valdas Birznieces-Cox un vairāku Latvijas mākslinieku – Antras Ivdras, Albina Dzeņa, Richarda Delvera, Jūlija Viļumaiņa, Jēkaba Sprinģa, Arnolda Pankoka, Kārļa Miesnieka un Rituma Ivanova. Mākslas zinātnieks Māris Brancis, kas arī bija atbraucis no Latvijas, teica, ka esot vīlies, jo izstādē tik maz darbu un nebūs daudz ko rakstīt. Žēl, ka nepiedalījās mūsu mākslinieki.

Toties tirdziņā pirkšana un pārdošana notika pilnā sparā. Tirdziņam vieta bija ierādīta otrā

stāvā, kur krustojās visu svētku apmeklētāji ceļi. Galdu bija ļoti daudz, visi ērti izvietoti, preces labi pārskatāmas. Tirdziņā bija viss kas – grāmatas, rotaslietas, audumi, spilveni, krekliņi, saldumi, pat latviešu Ziemsvētku vecīši – daudz skaistu mantu, tā ka radās liels kārdinājums pirkt, pirkt un pirkt... Vēlāk vairākiem pārdevējiem pajautāju, kā veicies, un visi apgalvoja, ka esot apmierināti.

Pulksten pusčetros svinīgi atklāja Dziesmu svētkus – ienesa karogus, skanēja himnas, uzrunu teica rīcības komitejas priekšsēži, latviešu galveno organizāciju pārstāvji, Latvijas vēstniecības ASV vadītāja vietnieks Māris Selga, īpašu uzdevumu ministrs sabiedrības integrācijas lietās Oskars Kastēns, vairāki mācītāji, nolasīja apsveikumus; atskaņoja Latvijas prezidentes Vairas Viķes-Freibergas apsveikumu videofilmā. Pēc tam dziedāja, spēlēja un dejoja mājiniēki – sieviešu vokālais ansamblis IDVASA, pūtēju kvintets, deju kopa «Jautrais pāris».

Tūlīt pēc svētku atklāšanas bija tautastērpu skate, kas bija īsts baudījums acīm. Atkal kārtējo reizi varēja pārliecināties, cik krāšņi un daudzveidīgi ir mūsu tautastērpi, turklāt parādīja jau tikai daļu no visiem Latvijas tautastērpiem. Vienlaikus ar tautastērpu skati notika garīgais koncerts, kas esot bijis ļoti skaists.

Pulksten 9.30 vakarā viesnīcā *Hyatt Regency* notika pirmais Kaba(re)monta koncerts. Izrāde bija lieliska! Daudzi jau nezina, ka mēģinājumi uzvedumam sākās gada sākumā un notika katru nedēļu, visas dziesmas, dejas, sarunas tika neskaitāmas reizes atkārtotas, pārdomātas, slīpētas. Uz mēģinājumiem no Latvijas atbrauca Atis Zakatistovs, labākais bārmenis

starp filozofiem un labākais filozofs starp bārmeņiem, kā arī Edmunds Mednis un Ēriks Kīns no Milvokiem. Šķietamais vieglums panākts smagā darbā. Skatītāji priecājās par raito, asprātīgo izrādi, jaukajām dziesmām un dejām. Mūsējie atkal pelnījuši vislielāko uzslavu! Mazs uztraukums radās, uzzinot, ka Andra Staško mēģinājumā izmežģījusi potīti. Taču viņa piedalījās izrādē, nevarēja vienīgi deļot.

Iepazīšanās balle, ko vadīja Harijs Užāns un Jānis Skanis no Latvijas, sākās pulksten deviņos, varbūt tai laikā bija daudz deļotgribētāju. Pēc Kaba(re) remonta izrādes balles zāle bija pustukša, apmeklētāji sēdēja tikai pie dažiem galdiņiem. Abi balles vadītāji centās, stāstīja jociņus un lika minēt mīklas, taču drīz vien paziņoja, ka jābeidz, vēl tikai viena deļa, jo viesnīcas darbinieki vēlas doties mājās. Divpadsmit jau laikam ir liktenīgā stunda, kad viss beidzas...

Droši vien kaut kur bija liela uguņošana par godu ASV neatkarības dienai, pa viesnīcas logu varēja redzēt atsevišķu raķešu zibšņus.

5. jūlijā, otrā svētku dienā, gaisa dārzā, kas izveidots virs divu ielu krustojuma, mūzicēja folkloras ansamblī. Viņiem patika spēlēt un dziedāt, apmeklētājiem klausīties – stunda aizritēja nemanot.

Pulksten trijos *Hilbert Circle Theater* sākās Latvisko jaundeļu skate. Var tikai apbrīnot daudzās deļu kopas, viņu vadītājus un choreografu izdomu. Ir prieks, ka top jaunas deļas, kuŗas nākotnē papildinās Dziesmu svētku repertuāru.

Vīru koŗu koncertā *Scottish Rite Cathedral*, kas sākās pulksten sešos, piedalījās arī apmēram pusducis koŗa «Uzdziēdāsim, brāļi!» vīru un Ventspils jauktā koŗa vīru grupa. Koncertā skanēja daudz skaistu dziesmu, diriģenti strādāja enerģiski, ar atdevi un panāca, ko vēlējās.

Pēc koncerta atkal bija jāskrien – uz mūzikālo *Homo Novus* izrādi *The Murat Centre*. Uzvedumu, protams, nevar salīdzināt ar Anšlava Eglīša romānu. Izrāde varbūt bija mazliet par gaŗu, zālē nezhēlīgi auksts.

Iestudējumā piedalījās daudz jauniešu, un nepārprotami varēja nojaukt, cik ļoti viņiem patīk spēlēt! *Homo Novus* jau izrādīta agrāk, un tajā galvenās lomas tēlojuši mūsējie – Ivars Mičulis Salutauru, Lolita Ritmane – viņa sievu Margu. Daira un Olafs Stumbri uzrakstīja lugas tekstu angļu valodā, iestudēja Māris Ubāns, un pat bija cerība, ka to varētu izrādīt Ņujorkā kādā no Brodveja teātriem! Šī izrāde iestudēta īsā laikā, budžets bijis ierobežots. Skaista ir izrādes mūzika, skaistas dekorācijas. Uzvedums beidzās pusdivpadsmitos, pēc tā vēl bija balle, kuŗā spēlēja Denveras «Jūrmalnieki». Vienā dienā trīs sarīkojumi bija tā kā par daudz...

6. jūlijā, svētku trešajā dienā, arī bija divi lieli koncerti. Pulksten četros *Hilbert Circle Theater* kamerkoŗa «Ventspils» koncerts. Laikam visiem šī koŗa dziedātājiem ir mūzikāla izglītība, reizēm, viņiem dziedot, šķita, ka skan ēģeles! Diriģents Ivars Cinkuss pēc izskata atgādina eņģeli, viņš pats kādā sarunā apgalvoja, ka viņa raksturs nebūt neesot kā eņģelim.

Tautasdeju lieluzvedumā lielajā sporta namā *Conseco Fieldhouse* dejojāji uznāca un nostājās gluži kā sportisti olimpiskā stadionā, piepildot visu lielo zāli. Tas bija neaizmirstams skats. Deju grupām uznākot, no tribīnēm atskanēja

Foto: Lolita Ritmane

Dejo Losandželoas «Pērkonītis» un Sanfrancisko «Ritenītis»

saucieni, skatītājiem savējos dažādi uzmundrinot. Dejas – cita par citu skaistākas. Vēroju no augšas deju ornamentus un bija lepna, ka latvieši tik skaisti dejo. Uzvedumam beidzoties, dancot vien gribējās. Pēc deju uzveduma balles notika abās galvenās svētku viesnīcās. *Marriott* spēlēja kāda amerikāņu grupa, *Hyatt* – grupa *Adam Zahl*.

7. jūlijā, svētku ceturtajā dienā, pirmais sarīkojums pulksten 9.30 bija Rakstnieku cēliens. Rakstnieki lasīja dzejoļus un prozas darbus, vienam otram nepatika, ka tika lasīts stāsts angļu valodā. Sarīkojuma vadītājam varbūt vajadzēja būt stingrākai un lasījuma laiku ierobežot, katram atvēlot ne ilgāk par 15 minūtēm. Taču bija interesanti tikties ar autoriem, dabūt ierakstu grāmatā, pārmīt pāris vārdus. Tā kā rakstnieku rīts ievilkās ilgāk par paredzēto laiku, nepaspēju uz Latvijas deju kopas «Līgo» koncertu.

Taču noteiki bija jāpaspēj aizbraukt uz Indianapolises latviešu namu balsot par prezidentes apturētajiem grozījumiem Latvijas nacionālās drošības likumos. Paldies ALAs ģenerālsekretātam Raitam Eglītim, kas todien vairākas reizes ar autobusu veda balsotājus turp un atpakaļ.

Galvenais Dziesmu svētkos, protams, ir kopkoŗa koncerts. Tas ilga vairāk nekā trīs stundas, taču ne uz brīdi neatslāba uzmanība. Dziesmam koncertā laikā tika pieskaņotas gaismas – tās iemirdzējās drīz zilās, drīz zaļās, drīz sarkanās. Arī Latvijas karogs tika īpaši izgaismots patriotiskās dziesmās, nomainot latvisko saulīti. Vēlāk Dainis Ozers man stāstīja, kā tas tika darīts, taču nelietpratējam grūti to saprast. Šķiet, ka sporta namā *Conseco Fieldhouse* koncerta laikā bija apmēram 5000 latviešu – dziedātāji un klausītāji. Vajadzēja vēl kādu tūkstoti, tad sēdvietās nebūtu tik daudz tukšumu. Vareni, ka latvieši svētku dienās valdīja visā Indianapolē. Tātad esam liels spēks.

Pēc koncerta sanāksmju centrā sākās liela balle, kuŗā ļoti skaļi spēlēja paliels orķestris *Polka Boy*. Piepeši, kad balle jau bija pilnā sparā, mūziķi sāka spēlēt ASV himnu dzeza ritmā, visiem, protams, bija jāpieceļas kājās. Ir jau dzirdētas visādas ASV himnu versijas, un šī nebūt nebija sliktākā... Vienbrīd *Polka Boy* nomainīja «Jūrmalnieki» no Denveras, tad varēja arī parunāties. Ballē ļaudis nāca un gāja, dejojot varēja līdz pulksten diviem naktī, un pēc balles sākās dziedāšana turpat

Kopkorī dziedāja arī Losandželosas latviešu jauktais koris

viesnīcas vestibilā un ārpusē uz ielas, turpinoties līdz rīta gaismai.

8. jūlijā daudzi jau posās mājup. No rīta pulksten 9.30 bija dievkalpojums, ko Sv. Jāņa katoļu baznīcā vadīja četri mācītāji – katoļu prāvests Jānis Beitāns, baptistu mācītājs Pauls Barbins, prāvests Gunārs Lazdiņš, prāveste Lauma Zusēviča. Pirms dievkalpojuma no baznīcas torņa skanēja latviešu tautadziņas. Mācītājs Pauls Barbins runāja par dziesmas spēku, tās nozīmi latviešu tautas dzīvē.

Dziesma savulaik bija kliezdziens, ko saprata savējie, ar dziesmu ne viens vien latvietis dzimis un audzis, dziesma nekad nenosalst, dziedot trīcēj' kalni, skanēj' meži, visi tautu tīrumiņi aiz dziesmām locījās, un tā, cerams, būs vienmēr un allaž.

Kurzemes bīskaps Vilhelms Lapelis, pēc dievkalpojuma atsveicinoties, man uzdāvināja mazu piekariņu ar krustiņu un Dievmātes tēlu, ko esot svētījis pāvests. Tāda dāvana aizkustināja...

Pulksten 11.30 *Ratskeller* – lielā restorānā spēlēja un dziedāja tautas mūzikas ansambļi, svētku Rīcības komitejas priekšsēdis

Gunārs Kancs pateicās visiem svētku dalībniekiem un apmeklētājiem, aicināja organizāciju pārstāvjus, mājās aizbraucot, padomāt, kur varētu notikt nākamie Vispārējie latviešu Dziesmu svētki ASV un pieteikties tos rīkot.

Atvadu pusdienas notika sasteigti, jo pulksten vienos attāļajā *Scottish Rite Cathedral* jau sākās Izcilo mākslinieku koncerts, kurā piedalījās Pauls Berkolds.

Vakarā tie, kuŗi vēl nebija aizbraukuši un «kuŗiem nebija, ko darīt», tika aicināti uz «atsvētkiem» Indianapolies latviešu namā. Salasījāmies grupiņa un ar taksometru aizbraucām. Latviešu nams atrodas patālu no pilsētas. Indianapoliesiem gan labi – viņi pie nama var svinēt Jāņus, jo turpat ir liela pļava, apkārt koki, var kurināt ugunsroku. Indianapolies latviešu namā tikām pacienāti ar «karstiem suņiem», alu, limonādi un ļoti gardiem dzelteniem un sarkaniem ķiršiem, kuŗus bija sagādājis Jānis Dabars. Liels paldies visiem jaukajiem Indianapolies latviešiem par viesmīlību, sirsnību, pacietību. Viņi paveica milzu darbu, kas jānovērtē. Īpaši noderīga izrādījās XII Vispārējo latviešu Dziesmu svētku ASV

Kabatas grāmatiņa, kuŗā varēja atrast visas vajadzīgās ziņas.

9. jūlijā bija pienācis laiks doties mājup. Lidostā kāda darbiniece pajautāja, vai braucu mājās no svētkiem. Brīnījos, kā viņa to zina, un viņa teica, ka jau dienu iepriekš daudzi svētku dalībnieki priecīgi stāstījuši, cik labi viņi Indianapolē pavadījuši laiku. Lidostā iznāca uz kavēties diezgan ilgi, bet laiks aizritēja ātri sarunās ar Ēriku Kārteri, viņas jaunības draudzeni Mirjamu Rudzīti no Oregonas un Kristapu Birznieku no Sanfrancisko, kas svētkos dejojis tautasdejas un rudenī uzsāks studijas Kalifornijas Techniskā institūtā Pomonā. Tātad «Pērkonītim» būs jauns dejotājs!

Dziesmu svētku karogs jau ir mūsu rokās – pēc kopkoŗa koncerta 7. jūlijā tas svinīgi tika nodots XV Rietumkrasta dziesmu svētku rīcības komitejas priekšsēdim Paulam Berkoldam. Gads paies ātri – daudzi jo daudzi latvieši pavisam drīz atkal tiksies Ventūrā. Lai Ventūra dimd, tāpat kā dimdēja Indianapolē!

**Dziedat, meitas, ar manīm,
Man ir gan greznu dziesmu;
Svešas zemes izstaigāju,
Pa vienai lasīdams.**

Foto: Agris Šiliņš

NAMA ZIŅAS

Namā 29. jūlijā notika *mazā teātra sanfrancisko* izrāde, un aktieŗiem vairs nebija jāmaidās pa tumšu ir skatuvi: skatuves apgaismošanas ierīču pārbūve namā ir paveikta. Profesionālais elektriķis Pogos Raisjāns ziedoja ap 200 (varbūt vairāk) darba stundu, lai skatuves gaismas uzlabotu, un arī citās bīstamās vietās namā pārbaudīja un salaboja elektrību. Nams gan maksāja par materiāliem (un arī tos Raisjāns dabūja par pazeminātu cenu), taču salīgt svešus elektriķus par pilnu cenu nebūtu bijis pa spēkam. Nama pārvalde ir ļoti pateicīga Pogos Raisjānam!

Vasaras biļetena numurā netika ievietots kluba biedru saraksts. Kopš marta beigām un līdz jūlija beigām Nama klubā iestājās: Ivars Mičulis, Rūdis un Helēna Hofmaņi, Richards un Marija Liuki, Marks un Lolita Matsoni, Anda Andersone, Zenta Pommere, Alnis Briedis, Luīze Gonja, Vladimirs Zāle, Aija un Egīls Avoti, Pēteris Purmalis, Andejs Treide, Roberts un Elaine Virza, Kārlis un Maruta Dankeri, Augusts un Ausma Lejnīki, Velta Brook, Daina Dreimane, James un Rudīte Godfrey, Jānis Kļaviņš, Julia Kovisars, Eduards Vanags, Rolands Gudrups, Arnis un Dagmāra Tūbeļi, Vita Slaidiņa, Vilis un Diāna Zaķi, Gunta Lujan, Jānis un Dzintra Lejnīki, Ilona Kalviste, Igors Ložņicins, Valters Banga, Ilgvars Dižgalvis, Pēteris Simsons, Pēteris Pētersons, Irēne Gnerlich, Biruta Vellutini, Ēriks Švēde, Maija Hunter, Biruta Repecka, John Rosental, Antons un Dzintra Švarci, Velga Krūkle, Jānis Daugavietis, Matīss un Loma Kārklīņi, Kārlis Millers, Anita Millere Jansone, Harijs Ronis, Juris un Māra Eglāji, Jāzeps Vingris, Edvīns un Tamāra Rūši, Guntars un Biruta Šulci, Alfrēds Raisters, Inta Kipper, Andrejs un Debora Krūmiņi, Pauls un Andra Berkoldi, Ingūna Galviņa, Valdis un Irēna Diči, Liza Amtmane, Jūlija Auzāne, Gaida Rimša, Lonija Dorša, Pēteris un Dzidra Freimaņi, Mirdza Lasmane. Kluba biedru maksu ienākums līdz jūlija beigām šogad ir \$8405.

Nama pārvalde sirsnīgi pateicas visiem atbalstītājiem un aicina klubā iestāties jaunus biedrus, aizpildot anketu lappuses labā pusē un nosūtot kopā ar čeku.

Helēna Hofmane

Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; 818-653-9961 (kabatas)

Grāmatas, rotaslietas, audumi, keramikas izstrādājumi, apsveikuma kartītes, kartes, fotografijas, mākslas darbi: gleznas, grafikas, akvareļi, plakāti
Galerija atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2007. gadu.....
\$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā.....\$.....

Uzvārds, vārds un adrese

Tālr.:

El. pasts:

Čeki rakstāmi:

**Latvian Ev. Luth. Church – Community Center un nosūtāmi uz Losandželosas latviešu namu:
1955 Riverside Drive, Los Angeles,**

ES pases sāks ieviest novembrī

ES prasībām atbilstīgas Latvijas pases sāks ieviest novembrī. Jauno pasu ieviešana neietekmēs 2002. gada parauga pavalstnieku pasu derīgumu, šīs pases būs derīgas līdz norādītajam termiņam.

Latvijas teritorijā derīgas būs arī 1992. gada parauga pavalstnieku pases, taču no nākamā gada vidus tās nevarēs izmantot kā ceļojuma dokumentu izbraukšanai ārpus valsts. Jaunajās pasēs būs mikroschēma ar pases īpašnieka biometriskiem datiem. Šādu pasu ieviešana ir viens no priekšnoteikumiem, lai Latvijas pavalstnieki ASV varētu ieceļot bez vīzas. Pases derīguma termiņš turpmāk būs 5 gadi. Jaunās pases izņemšana personai izmaksās 15 latus; pensionāriem, invalīdiem un personām līdz 20 gadu vecumam – 5 lati, bērniem – 2 lati. Pasei nepieciešamo fotografiju uzņems pases pieteikuma noformēšanas brīdī. Pavisam izdos septiņu veidu jaunās pases – pavalstnieku, nepavalstnieku, diplomātiskās, dienesta, bezvalstnieku, bēgļu un alternatīvā statusa ieguvēju.

LETA

Losandželosas latviešu nama pārvalde

15. septembrī rīko

Nama 34. gada svētkus

«PIRĀTI»

Sākums pulksten 4.00 pēc pusdienas
Uz oglēm nama laukumā tiks cepti stēki un zivis ar
piedevām pēc galvenā pavāra
Eduarda Reimaņa pārbaudītām receptēm

Apmeklētājus izklaidēs mūziķis
Tālis Valdis

Ieeja par vismaz 20 dolaru ziedojumu (ar maltīti)
Bērniem līdz 12 gadiem ieeja brīva

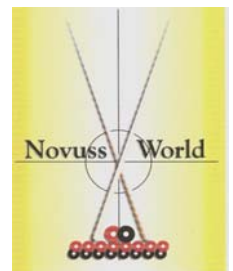
*Nama pārvalde aicina ierasties svētku tematam
atbilstīgos tērpos*

Būs iespēja piedalīties novusa turnīrā

Sīkāka informācija par spēli, zvanot vai rakstot

Jānim Daugavietim, tālr.: 949-290-3122;

zibenspasts: info@novussUSA.com

Automašīnu novietošanai vietu netrūks

Lūdzu, nāciet, aiciniet līdz draugus un kaimiņus!

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

Informācijas tālruni:
kasieris Roberts Virza – 626-966-6360
aizdevumi – Ilga Jankovska – 818-783-1437

Pašreizējās aizdevumu likmes

1. Paju (noguldījumu) nodrošinātiem aizņēmumiem līdz 5 gadiem par 4.875% APR*.
 2. Jaunu auto iegādei maksimālais aizdevums \$30.000 līdz 6 gadiem par 5.5% APR.
 3. Mazlietotu auto (ne vairāk kā divu gadu vecu) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$30.000 līdz 4 gadiem par 6.0% APR, līdz 5 gadiem par 6.5% APR.
 4. Augstākas kvalitātes auto (vecāku par 2 gadiem) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$30.000 līdz 5 gadiem par 7.0% APR.
 5. Caurmēra kvalitātes auto (vecāku par 2 gadiem) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$20.000 līdz 4 gadiem par 7.5% APR.
- Ja aizdevuma pieprasītāja ienākumi un kredītvēsture nav saskaņā ar caurmēra prasībām, auto pirkšanai varētu būt nepieciešams galvotājs, bet varam arī piedāvāt *competitive terms* biedriem ar izcilu kredītu.
6. Aizdevumi ar vienu vai diviem galvotājiem, ne vairāk kā \$10.000 līdz 5 gadiem par 9.5% APR.
 7. Aizdevumi pret parakstu, ne vairāk kā \$5000 līdz 4 gadiem par 10.5% APR.

*APR – Annual Percentage Rate

Interesentus par nekustamo īpašumu hipotēkāriem aizdevumiem lūdzam sazināties ar kredītsabiedrības aizdevumu pārstāvi. Atgādinam, ka daļējus vai pilnus papildmaksājumus var izdarīt katrā laikā bez soda maksas, tā dzēšot parādu ātrāk, bet šie papildmaksājumi neaizstāj kārtējos mēneša maksājumus, kas pēc likuma ir jāturpina. Noguldījumu dividendes tiek noteiktas katra pusgada beigās un pieskaitītas noguldījumiem. Pieprasiet informāciju par dzīvības apdrošināšanu uz noguldījumiem un aizdevumiem!

**NEVAIROSIM SVEŠU ĻAUŽU BAGĀTĪBU, BET GAN PAŠI SAVU –
NOGULDĪSIM UN AIZŅEMSIMIES NAUDU PAŠI SAVĀ KREDITSABIEDRĪBĀ!**

Dienvidkalifornijas latviešu kredītsabiedrības valde

LATVIJAS ŪNIVERSITĀTES 88 GADU DIBINĀŠANAS ATCERE

Svētdien, 23. septembrī, plkst. 12.30
Losandželosas latviešu sabiedriskā
centrā, 1955 Riverside Drive

Svinību norise:

Latvijas valsts himna

Svētku akta atklāšana – fil! Valdis Volkovskis, Tal!

Latvijas Ūniversitātes himna

Akadēmiskā runa: Kaspars Ozoliņš B. A.

Akta nobeigumā – dziesma *Gaudeamus*

Pēc akta pakavēšanās pie Studenšu korporāciju kopas locekļu klātā kafijas galda,
bez steigas baudot glāzi šampanieša

Ziedojumus kafijas galdam lūdz pieteikt fil! Lienei Lindei, daug., tālr. : 310-396-5344

Dalības maksa: 10 dolaru

Laipni lūdzam visu Dienvidkalifornijas latviešu akadēmisko saimi,
ģimenes locekļus un draugus ierasties uz šo sarīkojumu

Korporāciju kopas Dienvidkalifornijā t/l prezidijs

JĀŅU SVINĪBAS PIE BALTAKMEŅU EZERA

Pie Baltakmeņu ezera 23. jūnijā ieradās apmēram simts jāņabērnu, pārsvarā nesenie iebraucēji no Latvijas. Šķiet, ka visi bija apmierināti ar ēdienu un mūziku (Tālis Valdis). Līlijas Raisjānes vadībā notika aplīgošanās, ar pikantām dziesmām beigās. Varēja arī uzspēlēt novusu. Daudzus varbūt atturēja gatavošanās Dziesmu svētkiem Indianapolē. Sandiego *Crown Point Place Beach* bijuši apmēram 40 līgotāju.

Foto: Imants Leitis

Losandželas latviešu namā

Svētdien, 30. septembrī plkst. 1.30
Latvijas Dailes teātra viesizrāde

Jāņa Jurkāna komēdija

«DZĪVĪTE, DZĪVĪTE...»

Režisors Juris Rijnieks

Lomās: Olga Dreģe (Anna Debestiņa)
Leons Krivāns (Leons Fricis Debestiņš)
Esmeralda Ermale (Inese Debestiņa)
Andris Makovskis (Orests Feirāmis)
Gunārs Placēns (Valdis)
Venta Vecumniece (Vizbulīte)

Scēnografe un kostīmu māksliniece – Anna Heinrichsone

Raimonda Paula mūzika

Ieejas maksa \$25

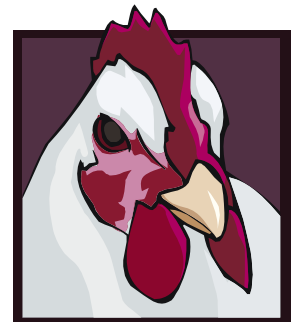
Bērniem līdz 12 gadiem ieeja brīva
Teātra labvēļi aicināti ziedot papildus
aktieņu ceļa izdevumu atbalstam

Latvijas kritiķu atsauksmes:

Jāņa Jurkāna luga ir kā grotesks no dzīves izplēsts fragments, ko varētu vērst plašumā vai uz visām četrām debess pusēm.

Autors radījis mūsdienu sabiedrības minimodeli, asprātīgi un trāpīgi iezīmējot tās vaibstus.

Lugas fābula par Latvijas lauku šodienas dzīves aktuālitātēm režisora Juŗa Rijnieka inscenējumā veidota kā nedaudz groteska un skumja televīzijas kriminālkomēdija, kuŗas intriga tiek savēŗpta ap kādā mazzturīgā ģimenē nozagtām vistām.

Iz vēstures

Rīgā 1938. gada klajā nāca **Vilberta Krasnā** grāmata «Latviešu kolonijas». To izdeva Latvju nacionālās jaunatnes savienība. Grāmatas priekšvārdā V. Krasnais raksta:

«Ārpus savas tēvuzemes atrodas apmēram 300 000 latviešu. Kā gāju putni, kam asiņo vētrās laužtie spārni, mūsu tautas pārstāvji sastopami katrā pasaules daļā un valstī. Ilgās pēc savas zemes un tautas deg sirds, atpakaļ sauc tuvinieki un senču veļi, bet apstākļi liek mīt svešas takas. Raisās visu tautu apvienotājas saites, jau daudzi desmittūkstoši atsvešinājušies un nozuduši citu tautu jūrā. Bet pievērst savai tautai ikvienu svešumā dzīvojošu latvieti ir mūsu svēts pienākums.

Līdz šim trūka vispārēja pārskata par ārpus Latvijas esošiem tautiešiem. Sekodams latviešu Vadoņa – Valsts Prezidenta Dr. K. Ulmaņa un kaŗa ministra ģenerāļa J. Baloŗa cēlajam patriotismam un norādījumiem, ka katram latvietim līdztekus savam darbam jāveic arī tautas darbs, vairāku gadu laikā radīju grāmatu «Latviešu kolonijas». Katrs teikums tanī balstās uz Latvijas pārstāvību, daudzu tautieŗu un latvieŗu literātūrā smeltiem materiāliem.

Grāmata savu uzdevumu būs veikusi, ja tuvinās dzimtenes un ārzemju tautieŗus, pēdējos nostiprinot tautas un tēvzemes mīlestību un audzinot nacionālo lepnumu.»

V. Krasnā grāmata atkārtoti izdota 1980. gadā Melnburnā ar Kārļa Zariņa fonda atbalstu. Šajā izdevumā izņemts liekais materiāls, kas neattiecas uz tematu, piemēram, dzejoļu iespraudumi. No jauna ievietotas kartes un daŗi attēli. Pārstrādāts satura rādītājs, pievienots vietu rādītājs.

Grāmatā ir arī ziņas par Losandŗelosu.

Losandŗelosa

Dienvidkalifornijas Losandŗelosas priekŗpilsēta Holivuda slavena ar savu filmu rūpniecību. Tur par tehniskiem darbiniekiem strādā ne mazāk par 20 latvieŗu. Tur ir ļoti populārais filmu aktieris Jānis Linaus, kam padodas virsnieku lomas. Kaut gan ilgus gadus nav bijis dzimtenē, tomēr nav aizmirsis mātes valodu. Savā laikā mēmo filmu galvenās lomas tēloja arī latvietē Anita Stuarte. Jau miris populārais filmaktieris Luijs Volhelms, kuŗa sieva vēl tagad dzīvo Holivudā. Atzīmējams, ka arī Melvins Duglass nācis no Latvijas. Filmu aŗentūrā strādā Kārlis Lunds.

1930. gadā Losandŗelosā latvieŗu bija ap 300. Nodarbojās par mērnikiem, krāŗotājiem, kurpniekiem, galdniekiem, zvejniekiem, zemkopjiem, maŗinistiem,

dārzkopjiem un veikalniekiem. Krīze un bezdarbs daudziem atņēma īpaŗumus un darbu.

Losandŗelosas tautieŗiem divas biedrības, kas abas radikālas. Viena saucas par Draugu klubu (Society of Friends). No dzimtenes pienāk tikai divi laikraksti.

Turienes kolledŗā mācījies reŗisors J. Muncis, kas darbojies arī Losandŗelosas teātrī.

Arī Santa Monikā, Beverly Hills, Venicē un Glendālē atrodam tautieŗus.

Pie nodaļas par Losandŗelosu paraksts zem attēla, kuŗā redzams bariņŗ cilvēku:

«Amerikas tautieŗu priekŗ. Latvijas kuŗģis atvedis ziņas par tēvuzemes dzīvi.»

Pēc 2000. gada tautas skaitīŗanas datiem ASV, Kalifornijā dzīvojot 11 000 latvieŗu, tātad Dienvidkalifornijā – apmēram 5500. Interesanta sakrībība – arī tagad apmēram 20 latvieŗu strādā kinorūpniecībā, gluŗi tapat kā aizrītējuŗā gadsimta 30. gados.

Vai viņus atceraties un pazīstat?

Losandŗelosas latvieŗu skola dibināta 1951. gadā. Skolas pārzinis bija Daniels Agrums, skolas padomes priekŗsēdis Helmutis Brauķis, skolotāji Aleksandrs Grietēns, Aleksandrs Hofmanis.

Attēlā pirmā rindā no kreisās: Mārtiņŗ Pilmanis; otrā rindā no kreisās: Vilnis Grietēns (?) meitene rūtainā kleitā Ināra Pilmane (tagad Reine), rindas beigās Līga Brauķe (?); treŗā rindā no kreisās: Agris Agrums, Elvīra Indriķe, Daniels Agrums, Zigrīda Grietēna (tagad Steele), Rūdolfs Hofmanis. Vai kāds varbūt atpazīŗ pāŗējos attēlā redzamos?

2007 Baltic American Freedom League Annual Awards Banquet

October 13, 2007
Latvian Community Center
1955 Riverside Drive
Los Angeles, CA

Keynote Speaker:
Ambassador Keith Smith
(Lithuania 1997–2000)

Cocktails at 6 PM
Dinner at 7 PM
Program at 8 PM

Tickets are \$45
\$25 for Students

Maestro Victor Ralys and The Lithuanian Choir

For Info, Tickets and Seating

Arrangements Call:

Vija Turjanis	(661) 324-6027
Maryte Sepikas	(818) 321-1811
Heino Nurmberg	(760) 755-9160
Nemyra Enck	(310) 804-8474
Ivars Miculs	(818) 842-3639

Cilvēki mums līdzās

Visur manim radi, draugi!

Agrāko gadu Informācijas biļetenu lappuses šķirstot

Nesen Nora Mičule papīros atrada 1971. gada novembrā DK LB Informācijas biļetena pirmo lappusi, kas laika gaitā gauži nodzeltējusi. Toreiz Losandželosā vēl bija divas latviešu draudzes, darbojās sporta kopa (norādīti tālruņu numuri, uz kuriem zvanīt volejbola, basketbola un tenisa spēlētājiem). Minēta arī adrese, kur jāsūta ziedojumi latviešu nama būvei. Biedrības biedru nauda bija \$5.50 gadā, IB abonēšanas maksa – \$4.50 gadā. Biļetena redaktore bija Nonita Priedīte, iesūtītos rakstus pārrakstīja Alma Stumbre, biļetenus izsūtīja Helēna Nukša. DK LB priekšniece bija Nonita Priedīte, vietnieks un sarīkojumu lietu pārzinis Jānis Celms, mantzine Ilga Celma, sarīkojumu lietu pārzina palīgs Ģirts Alksnis, biedrzine Daina Bīriņa, sekretāre Inta Lācīte. Šo lapu pētot, viešņa no Latvijas, apgāda «Liktenstāsti» vadītāja Anita Mellepe iesaucās: «Inta taču ir mana māsiņa!»

Droši vien daudzi šejienieši Intu Lācīti vēl labi atceras. No Losandželosas aprīļa otrā pusē Anita devās pie Intas ciemos. Piekodināju viņu Intu iztaujāt un uzrakstīt par viņas gaitām pēc Losandželosas.

Ātrvilcienā Losandželosa-Čikaga Anita pavadīja divas diennaktis. Čikagas galvenā stacijā viņu ar sarkanbaltsarkanu rožu pušķi sagaidīja divas latvietes – Inta Lācīte ar draudzeni Inesi Ezeriņu. (Inta vēlas, lai viņas uzvārdu raksta vīriešu dzimtē, taču 1971. gada biļetenā iespīests Lācīte! Tāpēc rakstīsim, kā ir senos rakstos.)

Tālāk Anitas Mellupes stāsts par Intu Lācīti.

«Es to iemācījos Eiropā – cik skaisti, ka ciemiņu sagaida ar ziediem un arī pavada ar ziediem,» Inta stāsta, kad auto straumes trīs latvietes labākajos gados jau nes Milvoku virzienā. Milvokos, kā zināms, tautiešu nekad nav trūcis jau kopš 1905. gada.

Inta un Inese dzīves lielāko daļu pavadījušas šeit – Austrumu piekrastē. Ceļojušas ļoti daudz, tāpēc zina, cik patīkami, kad pēc garā ceļa kāds sagaida stacijā, lidostā vai kuģa piestātnē. Intas radniecei Vallijai, kas bērnībā meitenei bieži minēta par paraugu, bijis teiciens: «Suns suni pēc ķepām pazīst.»

Tik tiešām, ceļotāji cits citu gatavi atbalstīt kaut nakts laikā, bet mājās tupētāji savās gultās mierīgi pagriežas no viena sāna uz otru, kamēr viņu nemierīgie radi siro pa pasauli. Intas draudzene Inese jau pēc dienas kravāja ceļasomas lidojumam uz Arubas salu – īsti laikā, jo Viskonsinas pavasaris nāk ar ne pārāk

mīlīgu vēju un lietu. Migla pār Mičigena ezera piekrasti sabiezējusi tik ļoti, ka pat krastmalas pīles un zosis nav pamanāmas.

Latvijā miglu laiku rudenī dēvē par veļu laiku. Sarunās ar Intu mūs arī pavasarā atmodā, kad piemāju dārziņos uzzied narcises un tulpes (ne velti dabasainu līdzības dēļ latvieši centās iepirkt mājas Ilinojas un Viskonsinas pavalstī) piesaucām ne vienu vien mīlu cilvēku, kas jau pārcēlies Veļupes citā krastā.

«Man veļi nāk prātā, kad skaistā ēdienu lielveikalā (kur Inta piepelnās), lielajā krāsnī cep maizīti,» stāsta Inta. Tad es atminos savas vecmāmiņas Kristīnes māju netālu no Alūksnes un smaržu, kāda valdīja istabā, kad uz kļavlapām maizes krāsnī gatavi nāca klaipi un klaipiņi. Lai kādi gardumi ēsti pasaules plašajos ceļos, tos grūti salīdzināt ar vecmāmiņas cepto un silto, devīgas rokas laužto rīcieni, kuņģā bagātīgi iekusa sviesta pikucis.»

Vecmāmiņa Kristīne daudzus no savu astoņu bērnu pasaulē laistiem mazbērniem nemaz nedabūja redzēt – divas meitas izceļoja uz Ameriku, dēlus un jaunāko meitu izsūtīja uz Sibīriju. Sešiem Kristīnes mazbērniem par mājvietu kļuva Amerika. Latvijā viņi, nebūt ne visi, viesojušies labi ja kā ciemiņi. Inta pirmā lauza radu atsvešinātību, kas krievu okupācijas laikā bija neizbēgama – labāk lai neviens nezina, ka kaut kur ārvalstīs mitinās radi! Inta jau 1981. gadā sāka pulcināt kopā arī Latvijas brālēnus un māsiņas. Toreiz vēl par lielām politiskām pārmaiņām neviens pat necerēja.

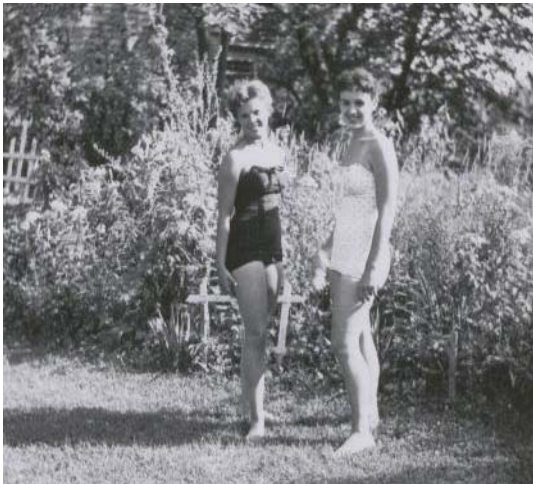
Inta allaž bijusi uzņēmīgi azartiska. Studiju laikā piepeši izlēma vienu gadu pavadīt Eiropā. «Es nebraucu uz Eiropu, es tajā atgriezos,» lepni paziņo Inta. Arī Intas māmuļai bija nepieciešama uzņēmība, kad piepeši nomira viņas vīrs, atstādams bāreņos divgadīgu puisīti un pāris mēnešu veco meitiņu.

Mazās deļotājas Lībekas bēglu nometnē. Pirmā no kreisās Inta Lācīte no mātes mēteļa darinātā Rucavas tautastērpā, viņai līdzās Baiba Sidraba; pārējo vārdi piemirsušies

Foto: J. V. Strautmalis
Inta (pa labi) un Baiba Anda Sidraba-Lenša (tagad dzīvo Sanfrancisko) 1953. gada 4. jūlijā

Inta Lācīte un Inese Gaigala (pa labi)
1957. gadā Milvokos

Inta ir pateicīga skolotājam Vitoldam Buņķim, kas latviešu bērnus no bēgļu kazarmām Mēzenē pie Lībekas veda ekskursijās pa Vācijas satiksmes vilcienos.

Inta atgriezās Eiropā 1963. gadā, strādāja un brīvajā laikā krustu šķērsu izbraukāja Spāniju, Itāliju, Austriju un Franciju. Protams, arī Vāciju, šoreiz visu vērtējot ar pieauguša cilvēka acīm. Latviešu jauniešu Vācijā bija daudz, viņi bieži pulcējās, rīkoja tikšanās un saietus, mācījās. Beidzoties ārzemēs aizvadītam pieredzes gadam, Inta Amerikā atgriezās vienā lidmašīnā ar dziedātājiem un dejotājiem, kuŗi devās atpakaļ uz savu mītnes zemi pēc dziesmu svētkiem Hamburgā. Lidmašīna nolaidās Ņujorkas lidostā, un Intas ceļojuma budžets bija noslīdējis zem dolara... Taču vēl bija jātiek pie savējiem uz Milvokiem. Par laimi maztiņā folksvāgenā viņai vietu piedāvājuši divi nebēdnīgi puisi. Samaksas vietā visu ceļu viņai klēpī bijis jātur liels pulkstenis – puisi iegādātā dāvana mātei. Uz mājas sliekšņa viņi vecākus iepazīstinājuši ar Intu, stāstot, ka viņa ir franču jaunkundze, kas brāļiem Eiropā pielipusi gluži kā dadzītis. Labās franču valodas dēļ Intai loma labi padevusies, bet nodeva... latviskais gredzentiņš. Jautro brāļu ne mazāk jautrais tēvs visu nakti ar jauniešiem spēlējis kārtis, līdz Inta paspēlējusi arī pēdējos centus. Labi, ka brālis Ivars par māsu apžēlojies un atbraucis no Milvokiem ar auto, lai aizvestu viņu mājās.

Intas un Ineses jaunībā latviešu jaunieši cieši turējušies kopā. Toreiz bija populārs sauklis – pulcēties, priecāties, precēties! Meitenēm gatavojoties līgavas māsas pienākumiem, netika domāts tikai par skaistām vienādām kleitām. Līgavas māsas draudzenei šuva arī kāzu tērpu, darināja galvasrotu, zīmēja un izsūtīja kāzu ielūgumus, klāja galdus utt. Tā nu iznāk – piemini kuŗu vietu Amerikā gribi, visur Intai ir radi, draugi un paziņas.

Agrāk daudz sportots. Bēgļu nometnēs populārs bija volejbols – sameklē bumbu, uzvelc tīklu un spēlē! Tolaik Amerikā sievietes ar sportu daudz nenodarbojās. Latviešu meitenes varēja uzvarēt jebkuŗu vietējo vienību.

Milvoku un Čikagas latviešu meiteņu volejbola sacensību laikā Inta satika vēl vienu mūža draudzeni – Silviju Kalvi-Purkalīti.

Korporāciju ballē Ņujorkā 1964. gada 18. novembrī. Priekšā baltā kleitā Inta Lācīte

Foto: Bruno Rozītis

Piecus skaistus gadus Inta pavadīja Bostonā – pilsētā, kas viņasprāt, līdzinās Eiropas pilsētām. Vietējo aktivitātes Intu, kā arī citus jaunos, jau pasauli redzējušos jauniešus gan sajūsmināja, gan dažkārt pārsteidza. Tautieši nemitīgi plānoja, kā par Latvijas okupāciju informēt pat Afrikas mazās, allaž savstarpēji kaņķojās valstiņas, bet neizmantoja daudz labākas iespējas pasaulei pavēstīt par latviešu alkām pēc brīvības.

«Viena tāda mūsu patriote katēgoriski atteicās izīrēt dzīvokli manai darbabiedrenei, ārstei no Indijas. Tā mēs palaidām gažām izdevību par latviešiem un stāvokli okupētā Latvijā pastāstīt Indijas inteliģences pārstāvjiem...» skumji nosaka Inta.

Inta ir viena no vairāk nekā 700 mūžam jauno imerieu pulka. Pērn augustā viņas pulcējās pie Vitas Foldi-Livāras Viskonsinas pavalsts ziemeļos *Silver Cliff* mazpilsētiņā. Varētu domāt, ka sabraukušās (galvenokārt pensionāres) tikai pūtināja kājas un atcerējās jaunību. Nekā tamlīdzīga! Imerietes kā allaž čakli mācījās, šoreiz ko pavisam jaunu: apgleznot zīda šalles un no kafijas filtriem salocīt papīra rozes. Viņas arī pieteicās mazpilsētiņas labdarības sarīkojuma ielu braucienā. Citi gājiena dalībnieki skatītājiem ielas malās meta konfektes, bet imerietes atkal visus pārspēja, pūlī svežot īpaši šim gadījumam sagādātas krelles un, protams, izpelnījās milzīgas gaviles.

Intas māsa Ināras Ziediņa (imer.) un Gunāra Lazdiņa (sel.) kāzās 1965. gadā. 1. r. no kr.: Intas brāļa Ivara Huntera bērni Diana un Harijs Hunteri, Intas jaunākais brālis Valdis Ziediņš, viņu brālēns Antons Salaks ar sievu Daienu; 2. r.: Intas svaine Vita Huntera, Ivars Hunters, Inta Lācīte, Intas māsiņa Biruta Salaka, jaunlaulātie, Intas māte Rozālija Ziediņa, viņas māsa Ženija Šalta, viņas vīrs Jānis Šalts

Inta kopš jaunības ir allaž pilna stiķu un niķu. Tādi nereti ir cilvēki, kuŗiem ik dienas jāveic nopietns un atbildīgs darbs.

Inta beigusi Viskonsinas ūniversitāti Milvokos ar gradu bioloģijā, ilgus gadus strādājusi laboratorijās, pētot infekcijas slimību izraisītājus vīrusus un mikrobus. Jau no mazotnes viņa bija zinātkāra, interesējās, kā augos un cilvēkos pulsē dzīvība. Plīša lācītim tika atplēsts mīkstais skaidu vēderiņš, izknibinātas spīdīgas actiņas, lai pētītu – kas tur iekšā? Intas Lācītes skaisto dzīvokli pilda lāču bari, draugu un radu sūtīti un dāvināti no visām pasaules malām. Taču vismīļākās viņai ir trīs krustmeitas – Andra Sintija Purkalīte-Ozola Kolorado, Māra Lagzdiņa Ņujorkā un Diāna Huntera-Trīra Portvašingtonā, Milvoku tuvumā. Viņām visām jau pašām ir bērni.

Ciemiņi, kuŗi ierodas Intas mājā, uzmanību pievērš zīmējumam, kas atrodas goda vietā pie sienas starp daudzām gleznām un mākslas darbiem – tajā attēlota cūciņa. Tā paša mākslinieka darbs grezno arī Ilmara un Eriķas Bastjāņu dzīvokli Rietumkrastā. Daudziem tautiešiem tā ir mīļa piemiņa no tautiskajiem ruksīšu svētkiem, kuŗos ne tikai priecājās, bet vāca līdzekļus topošam Losandželosas latviešu namam. Inta arī tai laikā dzīvoja Losandželosā, strādāja pētniecības laboratorijā un, protams, iesaistījās latviešu sabiedriskā dzīvē – sporta kopā, latviešu biedrībā, korporāciju kopā, divus gadus strādāja latviešu skolā, mācot latviešu valodu kā svešvalodu bērniem no jauktām ģimenēm, kuŗās latviski nerunāja. Visu organizāciju locekļiem bija jānostrādā noteikts stundu skaits nama celtniecībā. Inta piedalījies parketa likšanā. Viņa atceras, ka kāds Losandželosas latvietis, sviedriem noplūdis, darbojies ar zāģi un ēvelējis, darinot galdus. Inta jautājusi, vai viņa var palīdzēt, un vīrietis lūdzis atnest aukstu alus pudeli. Inta viņam aiznesusi sešas pudeles. Nama virtuvi Jānis Janavs izplānojis mazu, jo pašam bija maza sieva. Taču citas latvietes tādas nebija, tāpēc vairāk par divām vienlaikus tur apgrozīties nevarēja. (Tagad, kā zināms, namā ir vēl otra, prāvāka virtuve.)

Inta atceras, ka Losandželosas latviešu namā atklāšanas svinībās visi tautieši bija vareni uzposušies, šampanietis plūdis straumēm. Vēlāk rīkotas masku balles un sporta balles. Reiz kādā sarīkojumā Inta apkalpojusi pie bāra, un viens no apmeklētājiem teicis, ka bāra meitenei vajagot dziļāku dekolētē...

Intai nodot sveicienu man lūdza vairāki Losandželosas tautieši, kuŗi viņu vēl labi atceras.

Savukārt Inta ar sirsniņu pieminēja latviešus, ar kuriem kopā aizvadīti neaizmirstami brīži.

Intai ir ļoti svarīgas saites ar radiem un draugiem, viņa allaž atrada laiku apciemot vecāko un pēdējo no viņas mātes Kaulakanu dzimtas Ženiju Šaltu, kas šopavasār, kad dzimtajā Alūksnes ziedēja ievas, aizgāja mūžībā.

Savulaik Intu uz silto Rietumkrastu pārcelties pierunāja Dagmāra Dāve un Arnis Tūbelis, kuŗi tagad dzīvo Sandiego. Man neatlika nekas cits kā no ceļasomas izvilkēt Arņa Tūbeļa vizītkarti. Kontinenti ir lieli, bet pasaule – pavisam maza!»

Imerietes pūtina kājas; no kreisās: Elfa Ozoliņa-Foldi, Ilga Čakāne-Strazdiņa, Ruta Pakalne-Esere, Anita Kopiņa-Blija, Inta Lācīte (2006. gada augustā)
Visi foto no Intas Lācītes archīva

Inta Lācīte (pa kreisi) mākslinieces Rūtas Pūliņas vadībā apgūst keramikas pamatus Gaŗezērā aizritējušā gadsimta 80. gados

UZMANĪBU
Dienviðkalifornijas latviešu kreditsabiedrība,
rudenim sākoties, piedāvā
īslaicīgu aizdevumu izpārdošanu
no 2007. gada 1. septembra līdz 30. novembrim
Aizdevumu piedāvājums par «izpārdošanu»
procentiem ir jaunu auto iegādei ar maksimālo
aizdevumu līdz \$30,000.00
par 4,95% APR* līdz sešiem gadiem

Ieteicam ievērot, ka jaunie, vēl nepārdotie 2007. gada auto tiks piedāvāti par zemākām cenām, lai atbrīvotu vietu jaunajiem 2008. gada modeļiem.

Izmantojiet izdevību!

Par aizdevumiem sazināties ar Ilgu Jankovski, tālr.: 818-783-1437

***APR – Annual Percentage Rate**

Atgriešanās Tobago jeb

vai hercogam Jēkabam un profesoram Edgaram Andersonam patika kaķi?

Neviens cits no Losandželas nebija pieteicies 14. latviešu salidojumam, un jutos diezgan skumji, jo bija jāceļo vienai. Arī Hjūstonas lidostā neviens latvietis man nepievienojās, kaut gan cerēju un gaidīju. Iegāju lidostas tualetē uzvilkt krekliņu ar uzrakstu *I am a Courlander*, taču, lai kā grozījos, neviens man nepievērsa uzmanību un neko neteica, lai gan uz Portofspeinu un droši vien tālāk uz Tobago brauca vietējie, un domāju, ka viņi varbūt par kurzemniekiem kaut ko dzirdējuši. Vientuļa jutos arī, pustoras stundas stāvot iecelotāju rindā Portofspeinā. Rindas pie vairākiem lodziņiem nebūt nebija tik garas, taču imigrācijas ierēdņi katrai personai veltīja vismaz 10 minūtes. Televīzijā kādu nedēļu iepriekš bija ziņots, ka Trinidadā slēpjas teroristi, tāpēc jāievēro piesardzība. Arī mani sīki izjautāja, kāpēc esmu ieradies, ko darīšu, cik ilgi palikšu, un visas atbildes pierakstīja. Domāju, ka tikmēr ieradies jau citi salidojuma dalībnieki un teicu ierēdnei pie lodziņa, ka esmu pēdējā kurzemniece, bet viņa to nesaprata. Priekšelpā stāvēja bariņš sagaidītāju, daudzi pacēlušī dažāda izmēra plāksnes ar lieliem vai mazākiem burtiem uzrakstītiem vārdiem. Biju tik priecīga, pašā malā ieraugot melnu vīru, kas turēja plāksnīti ar manu un Laimas Strazdas vārdu, ka aiz prieka viņu apkampu. Taču vēl veselās divas stundas bija jāgaida Laima Strazda no Konektikutas. Lidmašīna, ar kuŗu viņa brauca, pienāca apmēram tajā pašā laikā, kad manējā, bet viņa vēl stāvēja imigrācijas rindā. Kāda vietējā, kas gaidīja savu radnieku, bija pamanījusi uzrakstu uz mana krekliņa un jautāja, cik ilgi es te jau esmu un brīdināja, lai rūpīgi izvēlas vedēju, ja kur jābrauc, jo ne visiem taksameta vadītājiem varot uzticēties. Beidzot Laima Strazda bija sagaidīta un varējām braukt uz viesnīcu. Uzklusot Laimas stāstu, kā viņa nokavējusi lidmašīnu Hartfordā, Konektikutā un pēc tam dabūjusi septiņas stundas gaidīt Maiami, Floridā, un dienu vēlāk, uzzinot, kāpēc nokavējās Filadelfijas latvietes Dzidra Šmite un Dace Marga (abas bija pārpratušas izbraukšanas datumu), kārtējo reizi bija jāsecina, cik grūti ir ceļot.

Bija jau pāri pusnaktij, kad ar Laimu nokļuvām galā. Apmešanās mums bija viesnīcā *Cascadia*, tajā pašā, kur iepriekšējā salidojumā.

Nākamā dienā, 17. jūnijā, tikāmies pie brokastu galda. Bijām astoņi, četri salidojuma dalībnieki vēl nebija ieradies.

Jau pirmajā dienā ievērojām, ka vietējie runā savā angļu valodas dialektā, tā ka bieži bija jālūdz jautāto vai teikto atkārtot. Diviem vietējiem ātri savā starpā runājot, nevar saprast gandrīz neko.

Pēc brokastīm devāmies ekskursijā uz Asfalta ezeru, šķērsojot apvidu Trinidadā, kur agrāk atradās lielas cukurniedru plantācijas. Tajās strādāja no toreizējās Lielbritānijas kolonijas Indijas ievestie strādnieki. Viens no viņiem, Sīvdass Sadhu, vēlējās Vaterlū (Waterloo) uzcelt templi, taču zemes īpašnieki viņam neatvēlēja vietu tā celšanai. Tā kā jūra nevienam nepieder, viņš Parijas līcī 15 gadu laikā sanesa akmeņus, izveidojot 500 pēdu garu molu un pats ar savām rokām aizritējušā gadsimta 30. gados uzcēla nelielu templi. Oriģinālais templis tagad pārbūvēts, tā ir vien-kārša celtne, ko rotā dažādas indiešu svētas figūras, tostarp Ganešs, kas indiešu mītoloģijā ir dievišķa būtne ar cilvēka ķermeni un ziloņa galvu. Pie tempļa daudz karogu, tā tuvumā indieši sartos sadedzina mirušos.

Indiešu templis

Piestājām paēst roti pusdienas. Ēstuvē bez mums neviena cita pusdienotāja nebija. Roti ir miltu pankūkas, kuŗās ievīsta gaļu, un pievieno dažādas garšvielas. Mūsu šoferis skaidroja, ka roti pusdienas ēdot, nazis un dakšiņa nav jālieto.

Pie 1595. gadā Valtera Rālija atklātā lielākā asfalta ezera pasaulē (tā diametrs ir 1,5 km, dziļums 40-100 metru) mūs sagaidīja gīde Amina un lietpratīgi visu izskaidroja tāpat kā salidojumā aizpērn. Asfaltu eksportē uz visām pasaules malām un, kopš asfaltu

sāka iegūt, ezera virsma iegrimusi apmēram par 15 metriem. Naktī atveres, pa kuŗām asfalts izrakts, pilnīgi aizvelkas. Ezerā naftu industriāli iegūst kopš 1888. gada un uzņēmums, kas sadarbojas ar ASV naftas kompaniju *Amoco*, katru dienu eskportē 300 tonnu asfalta.

Asfalta ezera gīde Amina

Izpeldējāties kādā ezera «kabatā», ūdens smaržoja pēc sēra, un visas sudraba rotaslietas ieguva zeltainu nokrāsu.

Todien vēl bija jāpaspēj pabraukāt ar laivu pa Karoni purvu (tā lielums 5000 hektaru), lai redzētu Trinidadas nacionālos putnus – sarkanos ibisus lidojam uz nakšņošanas vietām un apbrīnotu dažādos – baltos, sarkanos, melnos un citu sugu mangrovju kokus, kuŗi purvā aug apmēram 30 km² platībā. Sarkanie ibisi ir diezgan palieli putni, krāsu tie iegūstot no karotīna barībā (krabjiem, garnelēm, aļģēm, ūdens insektiem). Koks, kuŗā bars sarkano ibisu nolaidušies nakšņot, atgādina Ziemsvētku eglīti. Mums gan nelaimējās tik krāšņu skatu redzēt, bet skaistu fotogrāfiju atradu tīmeklī. Gīds stāstīja, ka nebrīvē putni neesot sarkani, pat ja dabū tādu pašu barību. Purvā mājo, barību atrod vai nakšņo apmēram 157 dažādu putnu sugas. Todien putnu nez kāpēc bija maz, varbūt jau gulēja, toties redzējām vienu otru koka stumbram pieplakušu čūsku. Purvā mītot arī kaimani, oposumi, rakūni.

Atpakaļ viesnīcā nokļuvām jau tumsā. Vakariņojām, pieminot Edgaru Andersonu, kas todien svinētu savu 87. dzimunddienu. Nav šaubu, ka arī viņš sēdētu pie galda kopā ar mums...

18. jūnijā pēc brokastīm braucām uz televīzijas studiju, kur Guntaru Geduli intervēja Trinidadas populārā *Community Datelaine* programmas vadītāja Alisona Henesija. Guntars nedaudz pastāstīja par Latviju, žurnālistu Ingrīdas Cāzeres un Kārļa Vachšteina, režisora Armanda Zvirbuļa un operātoru Andŗa Bētiņa

filmu «*Riga. Banjul. Scarborough*». Pa latviešu sapņu pēdām», kārtējo «kurzemnieku» salidojumu, hercogu Jēkabu, parādīja viņa sarkano karogu ar melno vēzi. Mans uzdevums intervijas laikā bija turēt Latvijas karogu. Guntars rādīja latviešu nacionālo instrumentu kokli un rūjieniete Līga Siliņa, spēlējot ģitaru, nodziedāja Raimonda Paula dziesmu «Pie jūras dzīve mana» ar Valža Artava vārdiem. Līga ir viena no svarīgākām personām Rūjienā, pilsētas goda pilsone, tāpat kā viņas tēvs, mūzikas skolotājs, koŗdiriģents, komponists Ēvalds Siliņš. Līga ir īsta savas pilsētas patriote, tādi ir lielākā daļa rūjieniešu. Viņa ir Rūjienas Izstāžu zāles vadītāja (vienlaikus arī gīde, uzraudze, apkopēja, kurinātāja un sardze) un sirsnīgi aicina ciemos, jo viņai ir daudz kas interesans pastāstams par dzimto pilsētu un saviem novadniekiem.

Astra Moora

APSVEICAM!

Vija Vīksne un Aldis Rauda salaulājās 2. jūnijā Mičiganā, Augustas pilsētā. Viņu kāzās spēlēja trīs čellistu ansamblis Melo-M no Latvijas. Vija un Aldis čellistus aicināja mūzicēt viņiem tik svinīgā dienā, jo pērņziem abi iepazinās vienā no šī ansambļa koncertiem Losandželosā.

Vai tādi mēs, latvieši, esam un tur nekā nevar darīt?

mazā teātra sanfrancisko ļaudis 29. jūlijā atbrauca pie mums uz Losandželosu ar Raimonda Staprāna lugu «Meli un to piedošana». Valdis Pavlovskis iepriekšējā vakarā teica, ka nemaz negrib uz izrādi iet, jo «Raimonds nerāda latviešus kā labus cilvēkus». Pēc izrādes, kad vairāki jautāja, kā luga patikusi, bija jāatbild, ka nepatika, lai gan aktieři, bez šaubām, tēloja lieliski. Režisors Laimonis Siliņš zibensvēstulē rakstīja: «Man patīk iestudēt Raimonda lugas, jo tās ir izaicinājums gan skatītājiem, gan režisoram. Jaunajā lugā ir labi dialogi un dziļš emocijonālais līmenis, kā arī visiem aktieřiem labas lomas. Nav jābrīnās, ka lugā ir tikai viens kaut cik pozitīvs tēls. Sliktos laikos labie cilvēki nespēj izdzīvot. Jāpiemērojas apstākļiem.»

Pats lugas autors, kad viņam jautāju, vai tiešām mēs, latvieši, esam tik neganti, atbildēja: «Sāksim ar klaušu laikiem, kad lielkungs bija laipns un saprotošs, bet zemnieku pipkotājs latviešu vagars. Un kā bija mērnieku laikos? Kas sastādīja izsūtāmo sarakstus 1941. gadā? Ne jau krievi, bet bieži nodzērušies latviešu komunisti. Vācu laikā bija vairāk denunciaciju nekā gestapo spēja izmeklēt. Un trimdā? No katra simta sūdzību FBI izmeklējot tikai vienu. Skumji. Varbūt nākotnē kas mainīsies, kad pazaudēsim kunga-kalpa psiholoģiskās važas.»

Iespējams, šī luga ir mudinājums mums visiem padomāt, kādi esam, kā rīkojamies, izturamies un ne tikai liktenīgos brīžos. Kas zina, var atkal pienākt laiks, kad ikvienam būs jāizdara izvēle. Vācu rakstnieks Leonards Franks, šķiet, bija liels optimists. Viņam ir noveļu krājums ar nosaukumu «Cilvēks ir labs». Patlaban daudzu cilvēku rīcība visā pasaulē liecina par pretējo. **A. M.**

No kreisās: Brigita Siliņa (Maija) un Aīda Ozoliņa (Vizma)

Ivars Puga (Gurijs) un Aīda Ozoliņa (Vizma)

No kreisās: Māra Martinska (Zina), lugas autors Raimonds Staprāns, Aīda Ozoliņa, režisors Laimonis Siliņš (Pauls), Ivars Puga, Brigita Siliņa, Andrejs Gulbis (Krišjānis)

Mums zudušie

Vizma Galviņa 1926. 1. II – 2007. 4. III

Vizma Galviņa, Losandželosas latviešu skolas skolotājas un vanadžu priekšnieces Ingūnas Galviņas māte, dzīvoja Latvijā, bet vairākas reizes viesojās šeit un vienmēr interesējās par šejienes latviešu dzīvi. Mums viesojoties Rīgā, Vizma mūs daudzur aizveda, rādīja un stāstīja. Rīgā viņa dzīvoja Zigrīdas Stīlas (bij. māc. Grietēna kundzes) mājā, kad māja tika pārdota, pārcēlās uz Jelgavu. Pēc ilgākas slimības viņa 4. martā nomira.

Ingūna mātei rīkoja piemiņas pēcpusdienu 3. jūnijā latviešu nama priekšelpā. Uz pagraļa galdā bija ziedi, fotografijas, Latvijas mākslinieka Nikolaja Karagodina gleznots Vizmas portrets, daudz un dažādu Vizmas gatavotu priekšmetu – audumu un adījumu. Atceros, kad pirms gadiem mācītājs Eduards Putniņš mūsu pagalmā kristīja Vizmas mazmeitu Madaru, es aplāju galdus ar Vizmas austajiem galdautiem... Vizma pina no smalkām priežu saknēm aprocas un kaklarotas.

Vizma bija mācījusi Jelgavas skolotāju institūtā, vēlāk Rīgā un strādāja par skolotāju. Ingūna savā runā uzsvēra, ka mazākumtautības vecākiem līdz 4-5 gadu vecumam bērnam jāiemāca tautasdziesmas. Vizma to bija izdarījusi.

Ingūna jau iepriekš mums bija izdalījusi lapiņas ar dziesmām no grāmatas – «Bērnu un bērnu dziesmas». Sākām ar dziesmu «Tek saulīte tecēdama», kam pavadijumu spēlēja Mičule (klavieres), Mustafa (flauta), Sandra Ozolīte (vijole). Dziedājām gan pazīstamas, gan mazāk pazīstamas dziesmas. Mūziķiem spēlējot pavadijumu, centāties iemācīties arī nepazīstamās. Dziesma «Visi ciema kukainīši gaidīj' mani nomirstam» pat sagādāja jautrību, jo tai

Bija strauja melōdija ar jautru piedziedājumu. Galvenā doma bija un palika – «Dzīvoš' ilgi, nedzīvošu, Saules mūžu nedzīvoš'»; Ūdentīnis, akmentiņis, Tie dzīvoja saules mūž'».

Izdziedājušies vēl krietnu laiku pakavējāties malkodami vīnu vai kafiju, aizgājēju pieminēdami – kā jau bērēs.

Nelaiķe Vizma Galviņa tika kremēta, un Ingūna rudenī brauks viņas pelnu urnu guldīt dzimtenes smiltājā.

Helēna Hofmane

Tabita Freimane, dz. Jaunzeme 1926. 3. VI – 2007. 15. IV

Tabita dzimusi Mažeikos, Lietuvā, tur arī sāka savas skolas gaitas. Tabitas tēvs Jāzeps Jaunzemis 1938. gadā nopirka nelielu saimniecību Latvijā, un ģimene pārcēlās uz Latviju, kur Tabita beidza pamatskolu un sāka mācīties Jelgavas vidusskolā. 1944. gadā, fronte tuvojoties, Jaunzemji tāpat kā daudzi tūkstoši latviešu devās bēgļu

gaitās un nonāca Vācijā.

Tā kā lielākajās latviešu bēgļu nometnēs Vācijā nodibinājās skolas, Tabita varēja nobeigt latviešu vidusskolu Fišbachā, Nirnbergas tuvumā.

1949. gadā ar Baptistu pasaules apvienības palīdzību Jaunzemju ģimene ieceļoja Amerikā, Bostonā. Viņu galvotājs bija kāds vācu zemnieks Pensilvānijā. Tuvumā bija Bukskauntijas latviešu baptistu baznīca, kurā Tabita aktīvi darbojās, mācīdama svētdienas skolā, dziedādama korī un piedalīdamās dažādās jauniešu nodarbībās. ASV viņas pirmais darbs bija kādas pirms laika dzimušas meitenītes auklēšana. Meitenītes vecākiem bija māja uz laukiem un arī māja Filadelfijā. Filadelfijā dzīvodama, Tabita sāka pētīt iespējas turpināt izglītību. Viņa dabūja stipendiju Pensilvānijas universitātes zobārstniecības skolā, kur izmācījās par zobu higiēnisti. 1962. gadā viņa beidza universitāti ar uzslavu un dabūja darba piedāvājumu Kalifornijā. Viņa pārcēlās uz Kaliforniju, strādāja pie dažādiem zobārstiem līdz pensijai 1991. gadā. Kalifornijā Tabita apprecējās ar Augustu Freimani (kas mira 1997. gadā). Tabitas vaļasprieki bija dārzkopība, rokdarbi, šūšana, dzejošana. Viņai patika mūzika, un viņa ar lielu prieku atcerējās, kā kādreiz kopā ar tēvu spēlēja mandolīnu.

Tabita nāca arī uz Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumiem un sarīkojumiem latviešu namā. Freimaņiem bija prāva bibliotēka ar latviešu grāmatām, un laba daļa no tās tika nosūtīta uz Viesītes bibliotēku Latvijā. Beidzamajos gados Tabita vairs nejutās ērti pie auto stūres, braucot pa Kalifornijas ātrceļiem, un pārcēlās pie meitas austrumu krastā. Pie meitas Solveigas Portdžefersonā, Ņujorkā Tabita nodzīvoja pusotra gada, un tur viņa arī kādu nakti aizmiga mūža miegā.

Piemīņas dievkalpojums notika 2. jūnijā skaistā baptistu baznīcā *Fountain Valley*. Nelaiķi izvadīja draudzes mācītāji Dans Heringers un Darels Tesdalls, kā arī prāvests Dāvis Kaņeps. Bija solo dziedājumi, čella solo, daudzi atvadu vārdi. Dāvis Kaņeps nolasīja latviešu draudzes priekšnieka Jāņa Lejnīka atvadu vārdus. Māsa Ausma stāstīja, cik izpalīdzīga Tabita bija (bet nekad nelūdza palīdzību sev).

Meita Solveiga uzsvēra, ka māte nekad nevienu nekritizēja un neaprunāja. Tabitu cildināja viens no viņas bijušajiem darba devējiem un draudzes locekļi. Atvadu vārdu teica arī Valdis Ķeris, kas Tabitu Jaunzemi pazina kopš 1949. gada. Tabita viņu pieskatījusi, kad viņš bija četrus gadus vecs puisītis. Bēru mielasts notika draudzes zālē.

Par aizgājēju skumst meita Dr. Solveiga Voičuka un viņas vīrs Valters Ņujorkas pavalstī, brālis Lindards Jaunzemis un māsa Valija Bēržņa Pensilvānijā, māsa Ausma Mērfija (Murphy) Dienvidkalifornijā, mazdēli Andrejs un Džeremijs un padēli Māris un Leonīds Freimaņi ar ģimenēm, kā arī daudzi draugi un paziņas, kuņi atceras laipno, mierīgo un draudzīgo Tabitu.

Helēna Hofmane

Mirusi ārste Anna Vijuma

Nesen vairākas šejienes latvietes no medicīnas kompanijas *Kaiser Permanente* saņēma sēru vēsti, ka mirusi iekšķīgo slimību ārste dr. Anna Vijuma. Viņa strādāja *Kaiser Permanente* nodaļā *Panorama City*.

Anna Vijuma beidza Roberta Vuda Džonsona medicīnas skolu Ņudžersijā un savā profesijā bija nostrādājusi 28 gadus. Viņas vecāki un brālis dzīvoja Ņudžersijā un arī jau miruši. A. Vijuma bija atturīga, dzīvoja noslēgti. Darbs viņai bija pirmā vietā, tas bija tūlīt noprotams, pārmiļojot dažus vārdus viņas kabinetā.

Kaut arī Anna Vijuma nerunāja latviski un nekad nenāca latviešu sabiedrībā, viņa tomēr bija savējā. Tuvējā apkaimē atrast citu latviešu ārstu laikam nez vai izdosies.

Milda Borbala dz. Bušmane 1913. 29. VII – 2007. 5. V

Mūsu saimes aktīva locekle Milda Borbala Dienvidkalifornijā dzīvoja 55 gadus. Viņai bija 94 gadu, prāts ass un skaidrs, un mums visiem viņas aiziešana likās pēkšņa un negaidīta.

Milda Bušmane dzimusi Liepājā. Māte Karlīna bija šuvēja, viņa darināja tērpus teātrim un bagātām dāmām. Tēvs Krišjānis bija būvmeistars, Liepājā ir daudzas viņa celtas ēkas. Mildu interesēja būvdarbi, un viņa jau agri sāka palīdzēt tēvam. Viņa bija vecākā no trim māsām. Marija nonāca Anglijā. Jaunākā māsa Mirdza bija žēlsirdīgā māsa un gāja bojā lielajā Drēzdenes uzlidojumā 1945. gadā.

Milda mācības sāka Liepājā, pēc tam devās uz Rīgu un iestājās Latvijas Universitātē arhitektūras fakultātē, kur 1933. gadā iepazinās ar arhitektūras studentu Staņislavu Borbalu. Viņi apprecējās 1937. gadā un devās trīs mēnešu kāzu ceļojumā pa Eiropu.

Kaŗš studijas pārtrauca, 1944. gadā Milda ar mazo Rutīnu devās trimdā uz Zviedriju. Arī Staņislavs vēlāk nokļuva Zviedrijā, kur dzīve bija jāsāk no jauna. Piedzima otra meitiņa Astrīda. Staņislavs vadīja *Sveriges Grossistforbund Ark.* biroju, bieži ņēma darbu līdzi uz mājām, arī Mildai darāmā netrūka. Borbalu ģimene Kalifornijā ieceļoja 1952. gadā. Milda strādāja dažādos arhitektūras birojos par tehnisko zīmētāju, Borbali 1969. gadā nodibināja firmu *Stanley Borbals & Associates*, kurā strādāja arī meita Astrīda. Mildai ļoti patika ceļot, un abi ar vīru viņi apceļoja vai visu pasauli, galvenokārt pilsētas, kurās ir ievērojamas arhitektūras celtnes. Vienīgi uz Afriku viņi nebauca, jo nedomāja, ka tur varētu būt interesantas ēkas.

Milda ļoti mīlēja dabu. Pēc pensionēšanās 1991. gadā Borbali nopirka zemes gabalu *Valley Center*. Milda desmit akru platībā sastādīja avokado un citruskokus un kopa tos ar meksikāņu strādnieku palīdzību, kamēr vīrs strādāja ar projektiem. Mildai par visu bija stingri uzskati, un viņa mācīja paziņas, kā saglabāt labu veselību, lietojot pareizu barību un vingrojot. *Laguna Woods* viņa katru dienu gāja uz vingrotavu.

Borbalu vasarnīca Zviedrijā

Latvijas arhitekts Jānis Lejnietis laikraksta «Diena» 19. maija numurā raksta: «*Mildas stāsts* – tā saucas viena no nodaļām viņas vīra un darba kolēģa Staņislava Aloiza Borbala grāmatā «Vienkārši Stenlijs. Atmiņas un skices», kas izdota Rīgā 1993. gadā, tieši sešdesmit gadu pēc tam, kad abi LU Arhitektūras fakultātes studenti iepazinās. Mildas stāsts gan attiecas uz kādu drāmatisku epizodu Otrā Pasaules kara beigās, kad viņu abu ceļi šķīrās, bēgot no Latvijas uz rietumiem. Emigrācija bija neizbēgama, jo ģimene jau bija pieredzējusi padomju varas represijas. Pēc kara abi arhitekti strādāja Zviedrijā, pēc tam ASV, Kalifornijā, kur Stenlijs bija nodibinājis savu biroju. Tapa daudzas dzīvojamās un sabiedriskās ēkas, tostarp arī skices latviešu būvniecības iniciatīvām Tobago salā. Viņš pats rakstīja: *...par dzīvi nevar sūdzēties, tā bijusi daudzpusīga un bagāta. Kopā ar Mildu esam profesijā daudz paveikuši, apceļojuši pasauli, izaudzinājuši un izskolojuši divas meitas, kuņģam tagad pašām ir savas ģimenes.*

Milda gan atšķirībā no Staņislava nespēja Latvijā pabeigt studijas, bet pēc kara, ārzemēs, tam vairs neatlika laika, bija jāstrādā. Tomēr iegūtā prakse bija pietiekama, lai strādātu par arhitekti dažādās kompānijās no 1952. līdz 1969. gadam, kad viņa pievienojās *Stanley Borbals & Associates*. Viņi abi pensionējās 1991. gadā, laikā, kad Latvija atguva neatkarību. Un atkal vīra atmiņas: *Protams, labprātāk būtu vēlējies kalpot Latvijai, projektēt un būvēt savā dzimtenē. Žēl arī, ka bērniem bija jāuzaug svešā zemē...»*

Staņislavs Borbals šogad svinētu 100. dzimšanas dienu. Nākamgad Rīgā Arhitektūras muzejā viņam būs liela piemiņas izstāde. Nelaiķes Mildas Borbals pelnu urna tiks apbedīta Meža kapos Rīgā līdzās Staņislavam un citiem tuviniekiem, kapakmens ir visiem kopējs. Taču dzīve turpinās. Mildas un Staņislava meitenes uzauga svešā zemē, bet mazdēls Latvijā apprecēja latviešu meiteni, un tagad Rīgā aug divarpus gadu veca Mildas un Staņislava Borbalu mazmazmeitiņa.

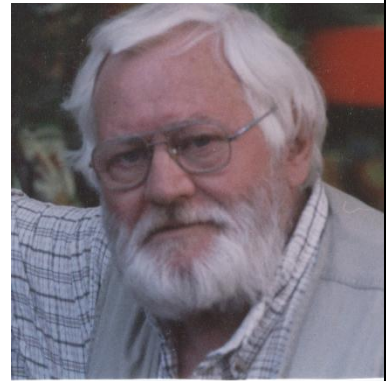
Džila (Ruta) Dekstere un Helēna Hofmane

Pateicība

No sirds pateicos tu-vākajiem draugiem, kuŗi bija kopā ar mani skumju brīdī, vīru Anatoliju viņ-saulē aizvadot.

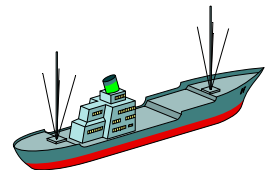
Pateicos visiem, kuŗi nāk man pretī un saka sirsnīgus līdzjutības vārdus.

Ar cieņu, Ārija Zīle

Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā saulainajā Kalifornijā, Orange County; Iespēja nopelnīt \$400-\$500 nedēļā; apmāca tos, kuŗiem šajā darbā nav pieredzes. Lieliska iespēja baudīt Kalifornijas jaukumus un strādāt; sīkāka informācija: 949-588-5835 vai 949-290-3122

Lietuvieša un igauņa firma *Areex International Trading Co* sūta uz Latviju un piegādā personiskus un komerciālus saiņus (arī auto, mēbeles, mājsaimniecības piederumus u. tml.). Saiņus pieņem svētdienās no plkst. 10 līdz 12 pie Los-andželosas latviešu nama 1955 Riverside Dr. Uz Latviju saiņus izsūta reizi mēnesī, cena: \$1.50 par mārciņu, nav svara ierobežojuma; maksa par katra saiņa nogādāšanu jebkuŗā vietā Latvijā – \$10.00 Izziņas: 310-549-3900 vai: 323-666-0248; kabatas tālr: 323-401-5378 e-pasts: info@areex.com Firmas mājaslapa: www.areex.com

**LANDMARK
PRINT & COPY
PRINTING • COPYING • DESIGN**

Peter BRECKO

14762 Ventura Blvd., Sherman Oaks, CA 91403
818.783.4900 • fax 818.783.4395
LandmarkPC@sbcglobal.net

Atrasta manta

Pēc vīru kuŗa «Uzdziedāsim, brāļi!» koncerta kāds latviešu namā atstājis melnu fotoaparātu somu, tajā iekšā videokasete ar uzrakstu «Aleksa kristības...» Soma atrodas skapīti aiz bāra namā.

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU

EV. LUT. DRAUDZES

DĀMU KOMITEJA

IELŪDZ VISUS TAUTIEŠUS

AR PIEDERĪGIEM UN DRAUGIEM PIEDALĪTIES

DRAUDZES RUDENS BAZĀRĀ

Svētdien, 4. novembrī plkst. 12:30, pēc dievkalpojuma

**LATVIEŠU NAMĀ,
1955 RIVERSIDE DR. LOSANDŽELOSĀ**

Loterija Siltas pusdienas Kafijas galds

Šis ir lielākais dāmu komitejas līdzekļu vākšanas sarīkojums draudzes darba veicināšanai, tāpēc aicinām palīdzēt gan finansiāli, gan ieguldot savu darbu

Mantas var nodot svētdienās, pēc dievkalpojuma dāmu komitejas darbiniecēm, vai sazinoties pa tālruni:

(310) 396-5244 ar Lieni Lindi par mantu un naudu ziedojumiem

(949) 443-2150 ar Tamāru Rūsi par lielo loteriju

(714) 968-9992 ar Dzintru Lejniedi par mazo loteriju

(626) 570-9018 ar Omulu Pencu vai

Birutu Šulcu (626) 443-8464 par kafijas galdu

Draudzes Ziņas

Foto: Astra Moora

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. baznīcā 3. jūnijā amatā ievadīja jauno padomi; no kreisās: māsu draudžu koordinātorē Anna Ābele, Maruta Ratermane, sekretāre Daina Ābele, draudzes priekšnieks Jānis Lejnīeks, mācītājs Dāvis Kaņeps, dāmu komitejas priekšniece Liene Linde, kasīere Tamāra Rūse, Dzidra Freimane

**Tev būs kalpot Tam Kungam, savam Dievam,
tad Viņš svētīs tavu maizi un tavu ūdeni.**

(2Moz 23:25)

DRAUDZES AMATPERSONAS

Prāvests **Dāvis Kaņeps**: 611 Pruitt Dr., Redondo Beach, CA 90278 (310) 621-9572
Priekšnieks **Jānis Lejnīeks**: 8682 Larthorn Dr., Huntington Beach, CA 92646 (714) 968-9992
Kasīere **Tamāra Rūse**: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Sekretāre **Daina Ābele**: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu kom. priekšniece **Liene Linde**: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244
Dāmu kom. kasīere **Viola Lāce**: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063 (805) 522-0185

Dievnams: 1927 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039

Tālrūnis birojā (323) 664-9411; mācītājam (310) 621-9572

e-pasts: davis_kaneps@verizon.net

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes izdevums

Draudzes dzīves kalendārs septembrī un oktobrī

Svētdien, 2. septembrī DIEVKALPOJUMA NEBŪS

Svētdien, 9. septembrī plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu

Svētdien, 16. septembrī plkst. 11:00 dievkalpojums

Svētdien, 23. septembrī DIEVKALPOJUMA NEBŪS; draudzes darbnieki piedalīsies Rietumapgabala draudžu konferencē Sanfrancisko

Svētdien, 30. septembrī plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu

Svētdien, 7. oktobrī plkst. 11:00 Pļauju svētku dievkalpojums ar dievgaldu
Pēc dievkalpojuma pusdienas draudzes telpās

Svētdien, 14. oktobrī plkst. 11:00 dievkalpojums

Svētdien, 21. oktobrī plkst. 11:00 dievkalpojums

Svētdien, 28. oktobrī DIEVKALPOJUMA NEBŪS; draudzes darbnieki piedalīsies LELBAS konferencē Čikagā

Es saku Kungam: Tu esi mans Kungs, tur nav man laba, kur nav Tevis (Ps 16:2)

Foto: Džeimss Šterns

10. jūnijā iesvētījās Alex Phillbrick, Dane un Grant Purmalis. Jaunieši pavasarī draudzi iepriecināja ar garšīgiem *donuts* un kafiju. Mīļš paldies viņiem! Draudzes priekšnieks jauniešus apsveica, pasniedzot Bībeles, dāmu komitejas priekšiece – ziedus. Novēlam viņiem Dieva svētību turpmākās gaitās. No kreisās: prāvests Dāvis Kaņeps, Deins Purmalis, Aleksa Fillbrika, Grants Purmalis, dāmu komitejas priekšiece Liene Linde, draudzes priekšnieks Jānis Lejnicks

**Draudzes locekļu
dzimundienas oktobrī**

- 2. – Jānis Taube, Jr.
- 4. – Karoline Linde
- 5. – Jūlijs Zemjānis
- 7. – Markus Smalstig
- 8. – Ināra Vallis
- 11. – Viktors Kerliņš
- 13. – Maruta Račermanis
- 15. – Antonija Čakstiņa
- 17. – Pēteris Auzers
- 18. – Velta Brook
- 21. – Kārlis Millers,
Ēriks Teteris, Jr.
- 24. – Ilgvars Dižgalvis,
Jānis Circenis
- 26. – Ilona Kalviste,
Kate Riekstiņš,
Silvija Pētersons
- 27. – Nora Mičule,
Juris Riekstiņš
- 29. – Lauren Purmalis
- 31. – Andris Mattson

**Sirsnīgi sveicam visus
jubilārus!**

**Draudzes mācītājs prāv.
Dāvis Kaņeps un draudzes padome**
Ja esam kādu izlaiduši, lūdzu ziņot
prāv. Dāvim Kaņepam

PATEICĪBAS

Mīļā Dienvidkalifornijas latviešu draudze!
Sirsnīgs paldies, ka esat mums piešķīruši stipendiju, lai apmeklētu Kursas vasaras vidusskolu. Tūlīn pēc Dziesmu svētkiem Indianapolē dosimies ceļā. Pagājušā vasarā mums gāja ļoti jauki, daudz ko iemācījāmies. Vēlreiz paldies!

Ilze, Aija, un Andris Matsoni

Mīļā Dienvidkalifornijas latviešu draudze!
Paldies par atbalstu Gaņezeras Vasaras vidusskolas apmeklēšanai. Ar lielu sajūsmu dodos uz Gaņezeru un sagaidu jauku, skaistu un gudrības pilnu vasaru. Ceru jums visiem kaut ko pastāstīt par vasarā piedzīvoto, kad atkal satiksimies.

Kārlis Tolks

Māsu draudzes Latvijā

Paldies visiem draudzes locekļiem un draudzes labvēļiem par ziedojumiem, lai varam turpināt palīdzēt māsu draudzēm Latvijā. Kopš 1997. gada māsu draudze pieņem ziedojumus, lai samaksātu par siltām pusdienām trūcīgiem bērniem Neretas skolā. Mēs sūtam Neretas draudzei 500 dolaru mēnesī, lai paēdinātu 40 skolēnus. Rudenī sāksim veidot jaunu «adoptētājus» sarakstu 2007./08. mācību gadam.

Ar \$12.50 ziedojumu pietiek viena bērna pusdienām veselam mēnesim;

\$112.50 – viens bērns būs paēdis veselu mācības gadu.

Paēdināt trūcīgus bērnus Neretā jau pieteikušās:

- 1. Aira Veiss \$115.00
- 2. Mirdza Lasmanis \$120.00
- 3. Zaiga Dižgalvis \$112.00

Paldies arī par pārējiem ziedojumiem:

Zenta Cīrulis \$50.00, Irēne Gnerlich un Janet Gnerlich \$50.00, Sigrīda Upenieks \$1000.00

Vai esi ar mieru «adoptēt» vienu bērnu un sagādāt viņam pusdienas nākamam mācības gadam, ziedojot \$115?

Paldies!

A. Ābele

ZIEDOJUMI MĀSU DRAUDZĒM

I. Tīsiņš \$15, Z. Cīrulis \$50, K. & V. Purmalis \$50, L. Gonia \$50, L. & A. Veiss \$150, M. Lasmanis \$120, Z. Dižgalvis \$112, N. Mičuls \$10, Irēna & Janet Gnerlich \$50, Sigrīda Upenieks \$1000

**ZIEDOJUMI ZELMAS KLAVINAS PIEMINĀI
NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM (turp.)**

DK Daugavas Vanagi, E. Rimša; **Kopā \$430**

ZIEDOJUMI ILMĀRA KERSELA PIEMINĀI (turp.)

S. Bergman, D. Bīriņš, J. Ybl & K. Helle, R. Pudurs, L. & I. Smiltnieks, A. & D. Tubelis; **Kopā \$2875**

ZIEDOJUMI OJĀRA PENČA PIEMINĀI (turp.)

P. Blāķis; **Kopā \$2380**

ZIEDOJUMI T. FREIMANES PIEMINĀI

A. Murphy; **Kopā \$250**

Draudzes padome sirsnīgi pateicas

**Tas Kungs tev atvērs savu labumu krātuvi, debesis,
lai dotu savā laikā lietu tavai zemei un svētītu visu
tavu roku darbu.**

5. Moz. 28,12

Jauniešu un draudzes darbinieku izbraukums

Piemīņas dienas nedēļas nogalē Ziemeļkalifornijas un Dienvidkalifornijas draudžu locekļi pulcējās saietā Episkopālās Baznīcas konferenču centrā, skaistā un klusā vietā, mežu ielokā, pie maza ezeriņu, ar skaistām, labi iekārtotām telpām, netālu no Josemitu nacionālā parka.

Šāda veida vietas dēvē par *retreats*, un latviešu valodā šo vārdu var tulkot dažādi – «atkāpšanās», «patvērum», «mierīga vieta», «nošķiršanās». Šim vārdam var būt arī reliģiska nozīme. Mācītājs un mācītbspēks Juris Rubenis raksta, ka grieķu vārds *ekklesia* burtiski nozīmē «izaicinātie» jeb «nošķirtie», un šādi var dēvēt cilvēkus, kuri aicināti kādam *noteiktam uzdevumam vai mērķim*. Šis konkrētais pienākums vai uzdevums ir sekošana Kristum.

Saietu vadīja prāvests Dāvis Kaņeps no Dienvidkalifornijas, māc. Kārlis Žols no Ziemeļkalifornijas un māc. Mārtiņš Rubenis no Kolorado. Piedalījās jaunieši, seši iesvētāmie, apmēram 18 vecākās paaudzes pārstāvji. Saieta dalībnieki lasīja un iztirzāja dažu mūsu teologu rakstus. Iesvētāmiem bija sarunas ar mācītājiem, viņi arī piedalījās pārrunu stundās kopā ar citiem dalībniekiem. Viens no viņiem vēltītiem pārdomu tematiem atrodams mācītāja Juŗa Rubeņa grāmatā: «Ir ļoti svarīgi ievērot, ka cilvēks tūlīt pēc iesvētes netop perfekts... Svarīgāk saprast, ka Baznīcā ir apvienojušies tie cilvēki, kuri grib iet šo ceļu, arī tad, ja viņiem ir kļūdas un problēmas. Baznīca nav perfektu cilvēku kopība.»

Pazīstamais amerikāņu garīdznieks Bilijs Grehems reiz teicis: «Es vēlētos Baznīcu, kurā būtu tikai patiesi ticīgie. Taču man ir skaidrs – līdzko es tādā iestātos, tā tāda vairs nebūs.»

Saietā galvenokārt notika pārrunas, tajā nolasīja referātus klusam klausītāju pulkam. Saieta dalībnieki pārrunāja, kāpēc mēs pulcējamies latviešu draudzēs, klausāmies dievkalpojumus latviešu valodā un, kur bija iespējams, cēlām savus dievnamus. Atbildi uz šo un līdzīgiem jautājumiem iztirzāja pārrunu stundā, kas bija vēltīta Latvijas evaņģeliski luteriskai baznīcai ārpus Latvijas jeb LELBĀL. Izskaidrojums tiem atrodams mūsu baznīcas pirmā archibīskapa Teodora Grīnberga 1947. gadā sarakstītā grāmatā «Tālā ceļā. Kristīgs

vadonis izceļotājiem», ko izdeva Pasaules luterāņu federācija un izdalīja latviešu bēgļiem Vācijā, kad sākās izceļošana uz Ameriku, Kanadu, Austrāliju un citām zemēm. Grīnbergs rakstīja: «Lai Dievs jums palīdz arī svešumā saglabāt tautas un dzimtenes mīlestību, pildīt Dieva gribu, dzīvot Dievam par godu un sev, savai tautai un līdzcilvēkiem par svētību.»

Bija arī jautrāki brīži – iepazīšanās vakars un ugunsкура vakars ar priecīgu tautasdziesmu dziedāšanu. Brīvēkos brīžos draudžu darbinieki un locekļi iztirzāja, ko vajadzētu un ko varētu darīt draudžu un to atsevišķo kopu darba mundrināšanai.

Radās ierosinājums nākamgad atkal rīkot šādu saietu šajā pašā vietā un laikā un vienu dienu ilgāk, lai draudžu darbiniekiem būtu iespēja iztirzāt konkrētas draudžu dzīves vajadzības – darbu atsevišķās kopās, informācijas izplatīšanu un apmaiņu.

Memorial Day nedēļas nogalē amerikāņi dodas dažnedažādos izbraukumos, izpriečās un ceļojumos, tajā laikā Episkopālās Baznīcas konferenču centrā sarīkojumi vai saieti notiek reti. Tā arī šoreiz mazā latviešu saime bija vienīgā plašajās telpās.

Šis centrs ērti sasniedzama kā no Ziemeļkalifornijas, tā Dienvidkalifornijas. Arī laiks, maija beigas, ir izdevīgs. Saiets varētu sākties ceturtdien un beigties svētdien, lai dalībnieki paspētu izvairīties no Piemīņas dienas blīvās satiksmes. Šoreiz tajā, nelaimīgas sagādīšanās dēļ, bija iesprūdis mūsu draudzes priekšnieks Gvīdo Bergmanis ar dažiem līdzbraucējiem. Gvīdo Bergmanis gan to uzņēma ar viņam raksturīgo kristīgo lēnprātību.

Bez liekas vilcināšanās prāvests Dāvis Kaņeps ar konferenču centra vadītājiem aizrunāja telpas saietam nākamgad.

Ziemeļkalifornijas draudzes saieta dalībnieks

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Mīļie draudzes locekļi,

pateicamies par ziedojumiem un dāvanām draudzei 2006. gadā. Lūdzam, kaut vai daļēji, nokārtot draudzes nodevu par 2007. gadu, lai draudze varētu segt kārtējos izdevumus.

Draudzes nodevas.....\$250.00

Pensionāriem (kuŗi nevar atļauties pilnu nodevu).....\$125.00

Studentiem.....\$60.00

Lūdzu norādīt:

_____ draudzes nodeva par 2007. gadu

_____ draudzes nodeva par 3 mēnešiem 2007. gadā

_____ draudzes nodeva par 6 mēnešiem 2007. gadā

\$ _____

(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzam aizpildīt un kopā ar čekū, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt draudzes kasierei:

Tamārai Rūsei

31 Laguna Woods Dr.

Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

PALDIES V. KERLIŅAM PAR \$200 ZIEDOJUMU PUĶU FONDAM

Paldies Edim Reimanim par skaisto puķu kalendāru baznīcas priekštelpā. Lūdzu to izmantot un ziedot ziedus novietošanai dievkalpojumos uz altāra!

Aicinām ziedot, pieminot aizgājušos; dzimumdienās, jubilejās, svētkos, godinot ģimenes locekļus! Ziedojiēt, lai iepriecinātu sevi

Pateicība

Pateicamies visiem par sirsnību, atmiņām, līdzjutību, čaklām rokām un gardiem kumosiem.

Ilmārs bija priecīgs.

Liels, liels paldies.

Ilmāra Ķerseļa ģimene

SANDIEGO LATV.
EV. LUT. DRAUDZE
Mācītājs Dāvis Kaneps
611 Pruitt Drive
Redondo Beach, CA 90278
tālr.: 310-621-9572

Grace Lutheran Church

3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116

23. septembrī plkst. 3.00 dievkalpojums,

pēc dievkalpojuma kafijas galds

Sandiego latv. ev. lut. draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdiņš

4576 Mississippi St. #6, San Diego, CA 92116;

Tālr.: 619-299-3624; e-pasts: janis@legzdins.com

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

Kasieris: Jāzeps Vingris

3627 32nd Str, Apt 4 San Diego CA 92104

Lūdzam draudzes nodevas un ziedojumus

rakstīt uz J. Vingris vārda un nosūtīt viņam

www.sandiegodraudze.com

www.sandiegodraudze.us

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugsekemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu

\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura